

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredne nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petit & Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inzerati petiti vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru, inzeratni davek posebej. — Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopis se ne vračaja.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5

Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Grajski trg št. 8. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26 — CELJE: celjako uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1., telefon št. 65, podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101. Račun pri poštne čerkovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

JUGOSLAVIJA IN SOVJETSKA RUSIJA

Interpelacija narodnega poslanca M. Dimitrijeviča v zadevi odnosov med našo državo in Rusijo

Beograd, 25. julija. Na včerajšnji seji Narodne skupščine je vložil narodni poslanec g. M. Dimitrijevič na zunanje ministrstvo interpelacijo v zadevi naših odnosov z Sovjetsko Rusijo. Interpelacija se glasi:

»Zadnje čase kaže mednarodna politika živahne in važne izpremembe. Izpreminjajo se odnosi med posrednimi državami in vidi se prizadevanje ohraniti mir in doseči stabilizacijo zdravih odnosov med narodi. V tem smislu je bil sklenjen pakt štirih, ki ga je Narodna skupščina kraljevine Jugoslavije pozdravila kot jamstvo miru. V tem smislu je bila sklenjena 3. julija v Londonu med Sovjetsko Rusijo, državami Male antante, Poljsko in Turčijo konvencija o definiciji napadalca. Ta konvencija je bila sklenjena v interesu miru in varnosti, v duhu Briand-Kelloggovega pakta in po sestavi je skoraj povsem identična z besedilom, ki ga je predložil odbor za proučitev varnosti splošne komisije na razorožitveni konferenci. Važno je naglasiti, da je sprožila v poročilu splošne komisije z dne 24. maja navedeni predlog sovjetske delegacije.

V skupščinskih debat o proračunu zunanje ministrstva sem imel priložnost opozoriti Narodno skupščino na takrat nedavno sklenjeno pogodbo o nenapadanju med Francijo in Sovjetsko Rusijo, naglašujoč velik pomen tega pozitivnega političnega akta za ohranitev miru v Evropi, zlasti pa na vzhodu Evrope. Navedel sem ob tej priložnosti značilne besede ob sklenitvi tega pakta takratnega predsednika francoske vlade in našega preizkušenega pri-

jatelja g. Herriota, v čigar »akciji in ideji je zapadla stalna in iskrena skrb za Jugoslavijo, s tem pa tudi njegov politični sistem s sklenitvijo francosko-ruskega pakta o nenapadanju obsega poleg splošne zagotovitve miru tudi varnost naše države.« Smatral sem za potrebno naglasiti tudi, da kaže Sovjetska Rusija jasno in določno gotovo preorientacijo v svojih mednarodnih odnosih. Da je to res, nam priča cela vrsta konvencij o nenapadanju z vsemi sosedji in končno tudi z državami Male antante.

Politična dezorientacija, ki je začela zadnje čase kaotično objemati svet, po vseh znakih sodeč popušta in utira se pot k politični in gospodarski stabilizaciji sveta. Kaže, da leži glavni vzrok razdrapanih razmer v Evropi in na vzhodu Evrope v nenormalnih gospodarsko-političnih odnosih evropskih držav do Rusije, ki s preorientacijo svoje zunanje politike že vidno kaže prizadevanje za normalnimi in pozitivnimi odnosi z evropskimi državami in aktivnim sodelovanjem pri delu za ohranitev miru v Evropi.

Ta težnja Sovjetske Rusije zasluži našo posebno pozornost glede na politične in gospodarske razmere v naši državi. V svetovni javnosti je bilo že dovolj naglašeno, da se z vzpostavitvijo normalnih odnosov med Francijo in Sovjetsko Rusijo zagotavlja mir na vzhodu Evrope. Znan je tudi prijateljski mišljaj Francije Poljski in Rumuniji, pa tudi državam Male antante, naj normalizirajo svoje odnose do Sovjetske Rusije in zagotavljajo mir na vzhodu Evrope.

Sovjetska Rusija začenja igrati v duhu pozitivne preorientacije in mednarodne politike tudi pozitivno in aktivno vlogo na svetovni gospodarski konferenci v Londonu, kjer se je pokazala kot važen faktor v iskanju pametnega izhoda iz sedanje kaotične gospodarske krize vsega sveta. To potrjuje živahno delo na normaliziranju odnosov med Anglijo in Rusijo, pa tudi pogajanja Zedinjenih držav z Rusijo glede obnove normalnih mednarodnih odnosov.

Vse to dejstva in razlogi, ki nedvomno zahtevajo revizijo dosedanjih odnosov med kraljevino Jugoslavijo in Sovjetsko Rusijo.

Odmevi, komentarji in najživahnejše zanimanje svetovne javnosti za velik politični pomen v Londonu sklenjene konvencije o definiciji napadalca med Sovjetsko Rusijo, Poljsko, Turčijo in državami Male antante so izzvali tudi najživahnejše zanimanje jugoslovanske Narodne skupščine za ta veliki mednarodni politični akt, ki mu je edini cilj pozitivna ureditev miru na svetu.

To je razlog, ki mi daje pobudo, ne glede na rasne simpatije, ki veže naš narod z Rusijo, da naprosim zunanje ministrstvo, naj mi izvoli v Narodni skupščini odgovoriti na tole vprašanje:

»Kakšnega pomena za mednarodno politiko naše države je konvencija o definiciji napadalca, sklenjena letos 3. julija med Sovjetsko Rusijo in državami Male antante?

V sedmih dneh okoli sveta

Rekordni polet ameriškega letalca Posta iz New Yorka okoli sveta v New York

New York, 24. julija d. Ameriški letalec Willy Post je prvi, ki je napravil sam polet okoli sveta. Včeraj ob 4.59 ameriškega časa, oziroma 9.59 srednjeevropskega časa je pristal na letališču Floyd Bennett pri New Yorku brez vsake nezgode. Njegov polet okoli sveta je trajal točno 7 dni, 18 ur in 49 minut. Na ta način je prekosil svoj lastni, lansko leto doseženi rekord za približno 21 ur. Posta je pri njegovem pristanku na newyorškem letališču pozdravilo z velikanskim navdušenjem na deset tisoče njegovih rojakov.

Čim bolj se je približeval Willy Post New Yorku, tem bolj je naraščalo velikansko navdušenje med ogromno množico, ki je bila zbrana na letališču, imenovanem po Floyd Bennettu. Potek poleta na zadnji etapi iz Edmontona v New York so opisovali skoro celo noč po mnogostevnih zvočnih množici, ki je ves čas vztrajala v gneči do ranega jutra.

Ko je prispel Post na letališče, je v hipu obkrožila njegovo letalo gosta množica, ki je v hipu predrla policijski kordon. Post

je bil do skrajnosti utrujen in so ga morali dvigniti iz kabine letala. Njegove prve besede, ko so ga dvignili iz letala, so bile: »Well — dosegel sem!«

Nato so prenesli Posta med živahnimi ovacijami množice k mikrofonu, po katerem je pozdravil svojo ženo in sorodnike v Oklahami. Pri tej priložnosti je izjavil, da je grozno utrujen in res je komaj odgovarjal na vprašanja novinarskih reporterjev, ki so ga oblegali od vseh strani. Nato so ga prepeljali v hotel, kjer se je takoj vlegel k počitku. Hotel so vso noč do ranega jutra oblegali njegovi navdušeni pristaši, vendar pa se jim ni posrečilo, da bi zbudili letalca okoli sveta iz trdnega spanja.

Post je prekosil svoj prejšnji svetovni rekord v poletu okoli sveta, ki ga je izvršil z ameriškim letalcem Gattyjem, za 21 ur in 2 minuti. Preletel je 25.000 km dolgo progo okoli sveta v 7 dneh, 18 urah in 49 minutah in 50 sekundah. Za svoj prvi rekordni polet okoli sveta je rabil 8 dni, 15 ur, 51 minut in 30 sekund.

Program otvoritve ljubljanskega aerodroma

Naš aerodrom bo svečano odprt 20. avgusta — Velike letalske prireditve

Ljubljana, 25. julija.

O otvoritvi ljubljanskega aerodroma so predvsem hrvaški listi razširjali najrazličnejše vesti, ki so zašle v naše časopise. Tako moramo opozoriti, da te vesti niso pomenile nič definitivnega, pač so bila pa le ugibanja in domnevanja o načrtih za program otvoritve.

Kakor znano, so imeli avstrijski in naši tujskoprometni faktorji pred meseci na Bledu sestanek, kjer so razpravljali o tujskoprometnih vprašanjih sosednih držav in z njimi v zvezi seveda tudi o otvoritvi ljubljanskega aerodroma kot izredno močnega faktorja za povzdigo tujkega prometa. Že tedaj smo čitali razne vesti, kdaj bo aerodrom odprt in kakšne bodo slavnosti ob otvoritvi. Dne 9. t. m. so se pa zastopniki našega tujkega prometa spet sestali v Celovcu z zastopniki avstrijskega tujkega prometa. Z naše strani so se konference udeležili predsednik Zveze za tujski promet načelnik banke uprave dr. Rudolf Marn, zastopnik mestne občine ljubljanske podžupan prof. Jarc, predsednik Aerokluba Rado Hribar in ravnatelj »Putnika« Pinter, z avstrijske strani pa namestnik koroškega deželnega glavarja dr. Zeintzer, celovski župan inž. Pichler ter glavni referent za tujski promet v Avstriji dvorni svetnik Hoffmann-Montanus, a kot opazovalec je prisostvoval tudi naš celovski generalni konzul dr. Mirošević. Na tej konferenci so delegati obeh sosednih držav razpravljali tudi o načrtu programa otvoritve aerodroma in zračnih linij ter pri tem spoznili mnogo idej, kar je nato prišlo v liste. Tudi te vesti še niso bile pravilne, saj so poročale le ideje in načrte, kar vidimo tudi po tem, da so razni listi naznanili tudi razne datume otvoritve tako, da bi po časopisnih vesteh odpirali naš aerodrom skoraj vsak dan od 1. do 20. avgusta.

Te dni sta bila predsednik ljubljanskega Aerokluba Rado Hribar in odbornik Aerokluba in narodni poslanec dr. Stane Rape pri komandi vazduhoplovstva v Novem Sadu, kjer sta razvila definitiven program otvoritve ter prosila za sodelovanje bojnega letalstva na mitingu. Komendant vazduhoplovstva general Nedić je sprejel naša delegata z največjo naklonjenostjo in s tako veliko pripravljenostjo, da pri svečanostih pomaga, da je delegatoma ta izredna naklonjenost visokega vojaškega dostojanstvenika uprav imponirala. Komendant vsega vojnega letalstva v državi g. general Nedić je pri sprejemu izjavil, da zastopnika Ljubljane in Slovenije pozdravlja z največjim veseljem kot star Ljubljančan, ki svojega bivanja v Ljubljani nikdar ne bo pozabil, saj je tu takoj po prevratu sklenil najožje prijateljstvo predvsem s pokojnim narodnim voditeljem dr. Gregorjem Zerjavom ter z mnogimi drugimi osebnostmi našega javnega življenja. Kakor Ljubljano, tako ima v najlepšem spominu tudi vso Slovenijo, kateri bo z vso ljubeznijo skušal vedno pomagati z vsemi svojimi močmi.

Predsednik Aerokluba Rado Hribar in odbornik dr. Stane Rape sta predložila nam izredno naklonjenemu visokemu vojaškemu dostojanstveniku naslednji program otvoritve našega aerodroma, ki bo 20. avgusta popoldne.

1. Defile vseh civilnih avijonov pred publiko.
2. Defile vojnih avijonov.
3. Spuščanje v krog, to je tekmovanje, kdo pristane najbližje določeni točki. Ta točka programa je silno težka ter nam odkrije vso spretnost naših pilotov.
4. Brzinska tekma sportnih aparatov s

handicapom na malem trikotniku, da vidi občinstvo vse faze zračne tekme. Vsi trije zaokreti bodo nad aerodromom samim, drugače so pa navadno v tako veliki oddaljenosti, da občinstvo le malo vidi.

5. Slovesen sprejem prvih potniških letal s častnimi gosti iz Salzburga. — Celovca, iz Beograda — Zagreba in s Sušaka. Z avijoni iz Salzburga, ki pristanejo tudi v Celovcu, se pripeljejo zastopniki avstrijske vlade, župana mest Salzburga in Celovca, zastopniki Avstrijske zračne družbe za zračni promet (Oest. Luftverkehrs-gesellschaft) itd., iz Beograda in Zagreba zastopniki naše vlade, senata in narodne skupščine, Aeroputa, aeroklubov, mest itd., a s Sušaka tamošnji krajevni faktorji in zastopniki tujkega prometa s Hrvaškega Primorja in Dalmacije. Po slavnostnih govorih se bo izvajala 6. točka programa ali pa tudi že med govori, namreč:

6. Let vojnih dvosredov v skupini. Impozantna revija vojnih letal!

7. Metanje in pobiranje poročil s temi dvosedi. S tem nam bodo naši avijatikci pokazali, kako letala v miru in v vojni sprejemajo in oddajajo poročila.

8. Spuščanje s padobrani iz vojnih letal v skupini. Ni za slabe živce.

9. Borba med dvosedom in enosedom. Silno efektna točka!

10. Akrobacije vojnih in civilnih letal. Višek spretnosti in poguma naših letalcev!

11. Lov na baločke. — Prav zabavna in kratkocasična točka, ko bo velika skupina letal hitela za malimi otroškimi balončki in jih skušala ujeti.

12. Predavanje brezmotorne letala.

13. Tekmovanje balončkov na razdaljo. Torej končno tudi posebna točka za našo dečo! Stari bodo otrokom kupili balončke, na katere bodo privezali dopisnice. Balončke bodo otroci izpustili in mali Zepelini bodo pozdravljali tekmujoče slovenske mladine z vetrovom odnesli na vse strani sveta, daleč, daleč... Ali balončki z dopisnicami bodo kmalu opesali ter padli na zemljo in prinesli pozdrave bogve kam in komu. Kdor bo tako dopisnico našel, bo takoj hitel na pošto in jo poslal s svojim pozdravom Aeroklubu v Ljubljano. Čez teden dni po otvoritvi aerodroma bodo pa gospodje pri Aeroklubu vzeli velik zemljevid in pregledali, kako daleč so leteli pozdravi naših malih. Deklica ali fantek, ki je njegov pozdrav dosegel največjo daljavo, bo dobil prekrasno dragoceno prvo nagrado, ki ga bo spominjala vse življenje, kdaj se je Ljubljana zvezala po najhitrejši poti po zraku z vsem svetom.

14. Zračni krsti, to je vožnja z aeroplani, ko se bo lahko vsakdo prvič z letalom dvignil v zrak.

Po mitingu na aerodromu bo seveda tudi velik banket v čast gostom, nato se pa naši reprezentantje s tujimi gosti vkrcajo v letala in se z njimi odpeljejo pozdravit njih kraje.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA
Devize: Amsterdam 2313.18 — 2324.54, Berlin 1365.69 — 1376.49, Bruselj 799.68 — 803.62, Curih 1108.35 — 1113.85, London 191.86 — 193.46, New York ček 4066.05 — 4114.31, Pariz 224.38 — 225.50, Praga 169.79 — 170.65, Trst 301.85 — 304.25 (premija 28.5 odst.). Avstrijski šiling v privatnem kliringu 8.85.

INOZEMSKA BORZE.
Curih: Pariz 20.24, London 17.34, New York 371, Bruselj 72.15, Milan 27.30, Madrid 43.25, Amsterdam 208.70, Berlin 123.30, Dunaj 58, Praga 15.32.

Hitler in cerkev

Pri volitvah v sinod evangelske cerkve so zmagali Hitlerjevi „nemški kristjani“

Berlin, 25. julija. Kakor znano, so se vršile v nedeljo volitve v sinod evangelske cerkve. Za te volitve je vladalo med vsemi nemškimi protestantskimi verniki veliko zanimanje, ker naj bi napravile konec sporu med Hitlerjevim režimom in nemškimi verskimi organizacijami. Spori so se v zadnjem času zelo zaostriili, o čemer pričajo celo aretacije protestantske duhovščine. Narodni socializem je stavil v borbo za zmago pri volitvah vse svoje sile. Pri volitvah so nastopili hitlerjevski protestantje pod imenom »nemški kristjani«. Čeprav noben nemški list ni smel poročati o podrobnostih volilne borbe, so se vendar razširile vesti o raznih incidentih.

V Posaarju je 24. pastorjev celo podpisalo izjavo, v kateri protestirajo, da bi država dobila glavno besedo nad nemško cerkvijo. V njej izrekajo svojo pripadnost k evangelski cerkvi, a poudarjajo, da niso pristale skupine »nemških kristjanov«.

ker zastopa izključno politična stremeljenja, ki naj zaslužijo cerkev. Pastorji navajajo, kako poguben učinek bi imel vpliv nemške krščanske cerkve na pravega krščanskega duha, če bi ta cerkev morala služiti Hitlerju. Naposled izjavljajo: Hotel smo jasno poudariti naše stališče. Nismo nasprotniki narodnega socializma, hočemo pa cerkev, ki se bo pokorila le svojemu božjemu početniku, ki bo v trdni zvezi z našim ljudstvom, ki se ne bo plašila ljudi in ki bo oznanjala boj proti zasužnjeju človeštva in odrešilo poslance evangelijske.

Volitve same so potekle v splošnem brez incidentov. Uradni rezultati doslej še niso bili objavljeni, pričakovati pa je, da bodo drevi. Po začasnih statističnih podatkih iz 40 župnij so »nemški kristjani« dobili 118.311 glasov proti 57.722, ki jih je dobila nasprotna lista. Volilna udeležba je dosegla 70%.

Francosko - italijansko zblizanje

Pariz, 25. julija. Po poročilih iz Moskve pišejo »Izvestja« s simpatijo o francosko-italijanskem zblizanju. List ugotavlja, da sta se Italija in Francija sporazumeli v borbi za zlato valuto, zatem pa trdi, da se bosta Italija in Francija tudi sporazumeli o usodi Avstrije in Medžara, ter o skupni akciji proti nemškemu vplivu v Podunavju.

Glede na znake francosko - italijanskega zblizanja poroča dopisnik »Tempsa« iz Moskve, da obstoja v ruskih političnih krogih mnenje, po katerem Angliji ni všeč to zblizanje. V Moskvi mislijo, da je John Simon nedavno podal svojo izjavo o reviziji mirovnih pogodb samo zaradi tega, da bi zavrh skupno francosko-italijansko akcijo. Glede Rusije pravi moskovski dopisnik »Tempsa«: »Vsa sovjetska diplomatska delavnost zadnjih mesecev kaže željo, da bi se prišlo do jamstva evropskega reda in vstopa Sovjetske unije v blok držav, ki so proti reviziji mej. Ta želja se čimdalje jasneje kaže z vsakim dnem.«

Nemška vohunka v Franciji

Pariz, 25. julija. AA. Iz Thionvillu poročajo, da so tamkaj organi javne varnosti prijeli nemško državljanko Lucijo Barbiana, ki je v Sardiniji vohunka skupno z Italijanom Rocco v korist Nemčije. Lucija Barbiana, ki se je posluževala istih sredstev kakor iz svetovne vojne znana Mata Hari, je imela v Thionvillu širok krog ponanštev in se je gibala zlasti v krogih »Pravice«. Pričakujejo, da bo stroga preiskava dognala še zanimive stvari.

Nova zarota v Španiji

Barcelona, 25. julija. AA. V zvezi z letnim nove zarote proti sedanjemu vladnemu položaju na Španskem je bilo Barceloni aretiranih nad 200 oseb. Med

Težka nesreča na Zelenici

Tržič, 24. junija.

Karavanke so zelo vabljive, pa tudi zelo varjive. Vsako leto jih poseti mnogo ljudi, toda doslej se v enem dnevu ni pripetilo toliko turistovskih nesreč, kot v soboto in v nedeljo.

Prefekt v škofljskih zavodih v St. Vidu nad Ljubljano g. Fric Franc je napravil s svojim bratom daljši izlet v smeri Stol-Zelenice-Kofce-Tržič. Srečno sta prišla čez Stol in jo mahala po novi poti od sedla Belščica proti zeleniški koči v koncu Zelenice. Kar sta zapazila v skalah krasne planike in hotela sta vzeti jih nekaj za spomin. G. prefekt je stopil po melišču navzgor v skale in malo dalje, pa še naprej, planika pa kakor da bi se umikala izpred rok in za njo je šel ljubiteljski cvetlic... Tu pa mu je naenkrat zmanjkalo tal in strmoglavil je preko peči na melišče kakih dvajset metrov in drsel po melišču dalje, dokler ni oblezel na polici ob poti. Obraz ves krvav, nezavesten, hrbet v ranah, nose pobite, brat pa je ves zmeden klical na pomoč.

Smučarska koča na Zelenici je zelo priljubljena. Neki gost je ob času nesreče napravil kratek izlet po novi poti, da bi videl Bled. Kot Celovčan je le malo razumel slovensko, toda po klicih je sodil, da se je morala pripetiti nesreča. Prišel je nazaj v koč in tudi sam klical na pomoč. Oskrbniki koč g. Jožef Ferdinand, g. Alfonz Mali in Tone Tadel so odhiteli na kraj nesreče in čez pol ure je že bil ponorečenec, ki se še vedno ni zavedel, v koč, kjer so mu za prvo silo izprali rane in ugotovili, da je hudo poškodovan. Tako so napravili noshnice in ga prenesli z veliko težavo k cestarju, kjer je čakal avto g. Malega. Tržiški zdravnik je potem odredil takojšen prevoz v bolnico, kjer so ponorečenca še isti večer operirali. Njegovo stanje je dokaj težko.

G. prefekt je hotel še istega večera nadaljevati pot na Kofce, kjer je želel naleteti. Nesreča se je pripetila ob 16.30 popoldne. Zakrivila jo je želja po planikah in pa nezadostna turistovska oprema. Ljudje hodijo po planinah v dolgih hlačah, z neokovanimi čevlji, brez dobre palice, skratka tako opremljeni, da ni čuda, če se nesreče opremelje.

V nedeljo sta se pripetili v planinah še dve nesreči. Neki hrvaški turist je dan in noč ležal na Begunjski in so ga šele včeraj popoldne rešili na Žirovnico. Ključal je dolgo, toda brezuspešno, njegovih klicem ni nihče slišal. Slučajno je prišel po isti poti drug turist, ki ga je rešil. Pod Storžičem se je ponorečil v nedeljo mlad dečko. Nesrečno naključje je hotelo, da mu je priletela turistovska palica z okovano konico naravnost v čelo in ga nevarno poškodovala.

Lindbergh na Groenlandu

New York, 25. julija. d. Letalski polkovnik Lindbergh in njegova žena sta v soboto zvečer ob 19.30 pristala v Goldhavnu na Groenlandu. Polet Lindbergha ima pred vsem namen, da ugotovi, kje bi se našlo primerno pristajališče za reden letalski promet med New Yorkom in Groenlandom.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Naši akademiki na Poljskem

V Danzigu je življenje drago — Poljsko pristanišče
Gdynia se naglo razvija

Gdynia, 17. julija.
Komaj smo se pričeli nekoliko orien-
tirati v Varšavi, komaj smo se privadili
njene velikomestne življenja, že jo
moramo zapustiti. Pozno zvečer se nam je
ob prihodu predstavila v vsem svojem slo-
vu, in ob isti večerni uri jemamo slovo
od nje. Na peronu nas pozdravi delegat
»Lige«, prijazen gospod, ki nas je spre-
mljal pri ogledu mesta in varšavske elek-
trotehnike industrije. Vsakemu posebej
stisne roko, želeč nam še prijetno potova-
nje po Poljski in skorajšnje svidenje.
Prav priraden nam je tudi pozdrav g. inž.
Poniča, Slovenca. Par minut še — nekdo
se nas loti še fotografirati — in že smo
zopet na železni cesti. Proti severu nas
vozi vlak skozi noč na poljsko Pomorje,
takoimenovani poljski »Koridor«. Ta, po
vsem znanju, pristo poljska pokrajina,
ki povzroča Nemcem toliko preglavic, je
bila dodeljena Poljski pri mirovnem skle-
pu, na podlagi upoštevanja nacionalnih
pravic. Tako omogoča »Koridor«, ki loči
Nemčijo v dva dela, Poljski dostop na
morje. Vendar je za mirovni sklep povzo-
čil nezadovoljstvo, tako na poljski, kakor
na nemški strani. Na podlagi nemških et-
nografskih kart je bilo odločeno, da so
kraj, z večino poljski govorečih, pripadli
Poljakom in obratno Nemcem. To ozem-
lje na levem bregu Visle, ki se, čim bliž-
je je morju, vedno bolj zgošča, je na naj-
očejem kraju komaj 20 milj široko. Pre-
bivalci se imenujejo Kašubi in govorijo
poljsko narečje. Pečajo se s poljedelstvom
in ribolovom. Nemci, ki zahtevajo te kra-
je zase, trdijo, da so bili Kašubi ravno ta-
ko zadovoljni pod Prusko, kakor so sedaj
pod Poljsko. Toda, če spoznamo te kraje
in vidimo, kaj je tu zraslo v povojni do-
bi, se nam vsili prepričanje, da se Poljski
ne bodo odpovedali tem krajem kar tako;
saj so vendar zanje vitalnega pomena.

Naslednje jutro se ustavimo v svobod-
nem mestu Danzigu, kjer se z namenom,
da si površno ogledamo mesto, zadržimo
komaj tri ure. Toda bilo je dovolj. V teh
pičlih treh urah spoznamo vso njegovo tipič-
no karakterističnost. Po podzemnem
prehodu, kjer nam pregledajo potne liste,
pridemo v Danzig. En sam pogled na uli-
ce tega nemškega samostojnega mesta
nam pove, da smo na drugem teritoriju.
Na hišah vise rdeče zastave z velikim
belim krogom v sredini, kjer je vtisnjen
črni ključast križ. Občevalni jezik je pre-
težno nemški. Počistočno si restavracije,
da zajtrkujemo. V prijetnem razpoloženju
posedemo za mizo. Med tem vstopi v našo
sobo mlad uniformiran nemški gardist ter
nam z dvignjeno roko zakliče v pozdrav:
Heil Kameraden!

S parkom napravimo majhen izlet po
danziskem kanalu v luko. Vozimo se mi-
no velikih skladišč in pristaniških na-
prav; vse nam priča, da je to obmorsko
pristaniško mesto preživelo sijajne čase.
Mesto samo je lepo urejeno in čisto. S
svojem »Se« dobro ohranjenim obzidjem,
kjer obdajamo starodavno dvigalno na-
pravo, s svojo veliko storo katedralo v
čistem gotičnem slogu tvori, združeno z
modernimi zgradbami in tehničnimi na-
pravami, interesantno disarmonijo.

Koridor, je Nemcem kritično ozemlje
»Koridor«, tako je Poljakom svobodno me-
sto Danzig. Poljakom je bil dan dostop
do morja, vendar ne tako, kakor so pri-
čakovali. Široko ustje reke Visle, ki je
edini naravni vhod na morje, je bil odtr-
gan od »koridorja« v svrhu izpopolnitve
teritorija svobodnega mesta Danziga. Svo-
bodno mesto je bila zamisel politikov, češ
da je to pristaniško mesto imelo že nek-
daj svoje privilegije. Poljska je dobila 40
milj dolgo peščeno, tedaj neuporabno ob-
režje ter svobodno uporabo danziske luke.
Danziskih trgovcev in njih nemško pore-
klo nikoli niti, da ne bi bili zvesti po-
daniki poljske krone v preteklih dobach.
Ogromna skladišča iz 16. stoletja, kjer so
bile zaloge poljskega žita, še danes stoji
ob danciskem kanalu in na stolpu stare
mestne hiše se še vidi pozlačena podoba
poljskega kralja. Če pomislimo, da imajo

Poljaki v svobodnem mestu prosto luko,
se nam zdi samostojnost Danziga le for-
malnost. — Vendar imajo Poljaki malo
zaupanja v Danzig, ki jim v izrednih pri-
likah ne more služiti kot luka. Saj je ne
morejo uporabiti kot pristanišče vojnih
brodov in torpedov, ki predstavljajo poljsko
mornarico. Imajo namreč dobre izkuš-
nje iz časa boljševiškega vpada l. 1920,
— ko je radi štrajka, ki je bil seveda po-
litičnega značaja, na dokih, — izostal
transport vojne proviande, uvožene skozi
Danzig. Poljski se ne morejo zanašati na
korist, ki bi jo nudil Danzig v neprica-
kovanem slučaju, ki bi vprašanje varno-
stne poljske zemlje postalo kritično. Zato
so pričeli graditi vzhodno od izliva Visle
varnostno obrambno luko Gdynia.

Zivljenje v Danzigu je zelo drago. Za
tutca, ki pride iz Jugoslavije, je valuta
neugodna. Za 18 dinarjev dobimo komaj
1 goldinar. Nismo si razen zajtrka nič
posebnega privoščili, pa smo v treh urah
potrošili skoraj toliko kakor na Poljskem
cel dan.

Vodi nas pot zopet dalje do naslednje-
ga mesta, ki je v programu naše ekskur-
zije. Po enourni vožnji, med katero uze-
mo sinje Baltičsko morje, se ustavimo v
Gdyniji — poljskem pristanišču. Mesto,
ki mu je težko najti primere, leži na ob-
režju. V ozadju se dvigajo nizki hribočki,
ki obrobijo hitro razvijajoče se prista-
niško mesto, in tvorijo nekako zatišje. Še
pred leti je bila Gdynia priprosta ribiška
vasica, a če jo pogledamo danes, se nam
zdi to neverjetno. V tako kratkem času
je dosegla neverjeten razmah in še vedno
raste. Stiri, petnadstropne stavbe v naj-
novšem slogu se dvigajo ob ravnih širo-
kih, krasno tlakovanih cestah. Vse je no-
vo in veliko, vse je lepo izpeljano, kakor
na papirju, izvečeno v ravnih črtah. Na
pobočju hriba Kamena Gora, odkoder je
krasen razgled na mesto in pristanišče,
so zgrajeni luksuzni hoteli za tuje-let-
ničarje. Vse je snažno in v najlepšem re-
du. Vse polno je obiskovalcev, promet je
izredno živahen, saj so poljskemu Pomor-
ju dane najugodnejše prilike za razvoj.

Mnogo truda in denarja je šlo za Gdynio,
pa vse je šele začetak. Poglabili so
obrežne plitvine ter vrezali v obrežje za-
jede. Tako imamo različne pomole, loče-
ne za osebni, trgovski in ribiški promet.
Oddelek zase je vojna, obrambna luka.
Parniki neprestano prihajajo in odhajajo.
V Gdyniji imamo težkoče s prenočišči.
Težko je v tem času najti kaj primerne-
ga za 20 oseb. Končno se nam posreči, da se
nastanimo v provizoričnih lesenih bira-
kah Rdečega križa. Tudi vrenena nima-
mo prijetnega. Hladno, oblačno in pa dež.
Veseli smo se že v naprej, da se bomo
kopali v Baltičskem morju, pa nam žal ni
usojeno.

Posebno lepa je Gdynia zvečer. Prista-
nišče je lepo razsvetljeno. Iz bližnjih to-
telov odmeva godba, ki jo presekajo tu
pa tam zvoki sirene. Na morju vsidrane
vojne ladje si dajejo svetlobne signale.
Tam daleč na skrajni desnici, na nevid-
nem horizontu, se v daljavi svetlika niz
lučic, to je mesto Danzig.

Naslednji dan si ogledujemo pristani-
šče. Zanimivo je gledati vse to in primer-
jati z našimi obmorskimi mesti v Dalma-
ciji. Velike zaloge lesa so nakopičene ob
trgovinskem delu. Bolj priprto a nič
manj lep je ribiški del.

Popoldne se vkrcamo na velik parnik,
ki vzdržuje potniški promet med Gdynio
in Helom, malim kopališkim mestom, ki
leži na skrajni točki ozkega polotoka. Ta
tvori s svojo zaokroženo obliko velja za
živ. Po enourni vožnji prispejemo tja in s
tem dosežemo najoddaljenejšo točko naše
ekskurzije. Krasno obmorsko mesto je
natrpano letoviščarjem in ima krasno le-
go. Majhno in idilično je, baš zato je tako
privlačno. Vse to je treba videti na lastne
oči, če hoče kdo primerjati z našimi dal-
matinskimi kraji te seve. — Prekmalu
moramo zapustiti lep Hel in preko morja
nas spremlja galebi prav do Gdynie —
menda želeč nam skorajšnje svidenje.

Seja starološke občinske uprave

Zaupnica županu Antonu Hafnerju — Važne komunalne zadeve v
razpravi

Trata, 23. julija.
Starološka občinska uprava je imela te
dni važno sejo, ki je na nji razpravljala o
tekočih komunalnih zadevah ter izrekla za-
upnico županu g. Antonu Hafnerju, ki po-
žrtvovalno in nesebično deluje za napre-
dek starološke občine že pet let. Župan g.
Hafner je otvoril sejo in poročal, da je 11
članov občinske uprave zaprosil za razre-
šitev in da so bili na njihova mesta imeno-
vani novi občinski odborniki. Pozdravil je
srekega načelnika g. Ivana Legata, ki je
bodrilo občinske odbornike k složnemu de-
lovanju v dobrobit občine in države. Po
zaprisigi novih občinskih odbornikov se je
spominjal župan dvih nedavno umrlih od-
ličnih staroloških rojakov, častnega člana
lavanjskega škofa dr. Andreja Karlina in
stolnega prosta ljubljanskega Andreja Ka-
lana. Oba sta si pridobila za domačo ob-
čino mnogo zaslug. Občinski odborniki so
počastili njun spomin s trikratnim klicem
»slava«!

V zvezi z odstopom 11 občinskih od-
bornikov je prečital župan nanj naslovljeno
spomenico. V odgovor na očitke, ki jih na-
vaja spomenica, je župan izbrpno poročal
o svojem delovanju. Delokrog in odgovor-
nost občinskih uprav se je zadnje čase
zelo povečala. S pičlimi denarnimi sredstvi
zato pa s tem večjim požrtvovanjem se je
množilo storilo za napredek občinskega
pa tudi zasebnega gospodarstva. Če je pa ob-
činski odbor drugačnega mnenja je župan
seveda takoj pripravljen izjaviti posledice.

Občinski odbor je županovo poročilo
soglasno odobril ter izreklo županu ne-
omajno zaupanje, ker odseva iz vsega nje-
govega dosedanjega delovanja tako nese-
bičen namen koristiti gospodarskemu na-
predku občine in s tem tudi države.

Potem je župan poročal, da je sodišče
zavrnilo predlog, glede sodnega preklica
neke posetnice, ker niso podani zadostno

utemeljeni razlogi. Skofjeloska elektrarna
je zavrnila vlogo županstva glede znižanja
cen električnemu toku za javno razsvetljava-
no. Občinski odbor je odobril proračun za
leto 1932 ki izkazuje 262.344 Din dohodkov
in 281.955,81 Din izdatkov, prebitka je
388,19 Din. Odobren je bil tudi proračun
ubožnega sklada, ki izkazuje 57.661,20 Din
dohodkov in 49.253,50 Din izdatkov, torej
prebitka 8407,70 Din. V domovinstvo so
bili sprejeti hlapci Anton Zaplotnik, zi-
darski polir Franc Miklavčič in kolar Ivan
Tavčar. Mnogi reveži prosijo za podporo,
toda občina ne more vsem ugoditi, ker ni
denarja.

Sledila je zanimiva razprava o mlekar-
skem zavodu in prispevku občine za nakup
zemljišča. Nova mlekarska šola naj bi stala
na Suhi in bi bila važna za ves škofjeloski
okraj. Občina mora dati brezplačno na raz-
pogo zemljišče. O tem vprašanju se je
razvila obširna debata, ki pa ni rodila za-
željenega uspeha. Zato je bil na predlog
občinskega načelnika g. Legata izvoljen
petčlanski odbor, ki bo proučil in pripravil
podrobno poročilo za prihodnjo sejo. Pač
bo prispevala občina za nakup zemljišča
200.000 Din in pristane na 500 brezplačnih
celodnevni voženj gradbenega materiala.

Občinski odbor je razpravljal še o raz-
nih predlogih in nasvetih, potem je pa žu-
pan sejo zaključil.

Edino misliti bi smeli človeka siiti.

Beseda ni vedno tako stvarna kot
misel.

Človek se nauči mnogo prej govo-
riti kot misliti.

Ko začneš misliti, šele začneš ži-
veti.

„Štrajk“ pri regulaciji Ljubljane

Ker podjetje zahteva delo na akord, so stopili kopači v stavko, čeprav
bi lahko zaslužili več

Ljubljana, 25. julija.
Zopet Ljubljana! O regulaciji Ljub-
ljane pišemo skoraj vsak dan. Zadnje
čase celo o zelo vznemirljivih zadevah. Da
bodo morali ustaviti delo zaradi krčenja
državnih prispevkov; da delo naglo napre-
duje zaradi lepega vremena; da je zelo
zastalo zaradi deževja; da je voda podrla
jez; da odpušteni delavci hočejo škodovati
podjetju s sabotažo itd. Vedno kaj novega.
O vsem se je govorilo, samo o štrajku
še ne. No, zdaj so pa delavci stopili še
v stavko. Kar na lepem se je ustavilo delo,
ob lepem vremenu. Po mestu se pa širijo
gorostasne vesti zaradi skrivnostne stavke.

Izvajanje materiala je zadnje čase pre-
cej napredovalo. Delali so v dveh skupini
po 8 ur. V vsaki skupini je bilo zaposlenih
po 40 delavcev. Razen teh skupin so še
delavci, ki so zaposleni pri betoniranju dna.
Ti pa nimajo nabenege opravka z nakla-
danjem materiala in tudi niso stopili v
stavko. Glavno delo je nakopavanje ma-
teriala v vagončke. Če dobro napreduje,
napreduje tudi celotno delo. Če bi zapo-
sleni še več delavcev za kopanje blata, bi
dela ne mogli pospešiti, ker nimajo toliko
vagončkov, da bi lahko razdelili ob njih
več delavcev tako, da bi drug drugega ne
ovirali pri kopanju. Za okrog 130 vagon-
čkov sta dovolj po dve skupini delavcev,
torej skupaj 80 kopačev. Podjetje bi pa
rado vsekakor pospešilo delo. Izjavlja,
da more priganjati delavce, da naj bolj hite.

Adelagalo jim je, naj prevzamejo ko-
panje ter nakladanje materiala na akord.
Gradbeno vodstvo je izračunalo, da naloži
ena skupina kopačev v 8 urah povprečno
po 400 vagončkov materiala. Vagonček dr-
že po 0,80 kub. m. Če bi kopači delali tako
v akordu namestu plače na uro, bi jim pla-
čalo podjetje 2,60 Din za vagonček nalo-
ženega materiala. Z drugimi besedami, da
je podjetje plačevalo delavce doslej po
3,25 Din do 3,50 Din na uro — večina je
imela 3,50 Din —, ali da ga je izkop va-
gončka materiala stal 2,60 Din. Podjetje
izjavlja, da ni hotelo pritiskati na delavce
ter jim je ponudilo za delo v akordu torej
2,60 Din za vagonček naloženega materi-
ala, toliko, kolikor je znašal efekt dela pri
delu, plačanim na uro. Ker se je podjetje
trdno odločilo, da bodo delali od začetka
tega tedna samo v akordu, je odpovedalo
kopačem v zakonitem roku delo, plačano
na uro. Samo po sebi se razume, da to od-
poved ni pomenila odpusta delavcev. Kdor
je bil pripravljen delati v akordu pod pre-
dlaganimi pogoji, je lahko delal naprej.

Toda delavci niso bili zadovoljni s po-
goji, ki jih je nudilo podjetje. Delo v akor-
du je sploh odklanjalo. Podjetje je predla-
galo kopačem, naj delajo za poskušnjo en
dan v akordu, da bi sprevetili, da bi bili
na boljšem, kot če delajo za urno mezdo.
Delavci so odklonili tudi ta predlog. V so-
boto se je iztekel odpovedni rok in pod-

jetje je še ponovno javilo delavcem, da se
ne bo več delalo na urno mezdo. Delavci
so se pa ogorčeni začeli zbirati na nabrež-
ju. Izjavljali so, da ne bodo nikdar pristali
na takšne pogoje in da ne bodo dovolili
nikomur delati v akordu. Nekateri delavci
so bili pripravljeni delati v akordu, a so
jim drugi grozili s kamenjem, zato si skor-
aj nihče ni upal v strugo. Ker so na ta
način ovirali nadaljevanje dela, jih je mo-
rala policija razgnati. Zvečer bi morali ti-
sti delavci, ki niso hoteli delati v akordu,
zahtevati izplačilo, ker jim je bilo delo
pravilno odpovedano na 14 dni pod pogo-
jem, če nočejo delati v akordu. Vendar ni
bil v soboto odpuščen noben delavec, ker
ni nihče zahteval izplačila in ker so delavci
pač mislili, da se bo podjetje uklonilo. Za-
to so se tudi večeraj popoldne zopet zbrali
na Sv. Petra nabrežju — bilo jih je okrog
250 —, da bi zahtevali, naj jim podjetje
dovoli delati še naprej na urno mezdo in
ker so smatrali, da je odpoved neveljavna.

Nekaj delavcev je večeraj delalo za po-
kušnjo v akordu, vsi, ki so bili priprav-
ljeni, si pa niso upali. Gradbeno vodstvo
je popoldne že izračunalo, koliko so zaslu-
žili akordanti. Marljivo delavci, ki so bili
zaposleni že prej, so dobro odrezali, na
uro jim je prišlo največ 4,17 Din, dočim bi
sicer na urno mezdo zaslužili po 3,50 Din.
Podjetje je prepričano, da bi akordanti za-
služili tudi po 5 Din na uro. Delavci, ki so
baje nahujskali in ki nočejo niti delati na
poskušnjo, pa nočejo ničesar slišati o akor-
du. Novinci so zaslužili pri poskušnji ne-
koliko manj, nedvomno pa odloča rezultat
onih delavcev, ki so zaslužili povprečno
25% več, kot če bi delali na urno mezdo.
Razumljivo je, da je v pogodbi, ki jo je
predlagalo podjetje delavcem, določena
minimalna mezda, in sicer bi bili interesi
delavcev zaščiteni tako, da bi dobili za
storjeno delo najmanj toliko, kolikor so za-
služili pri mezdi na uro. Če bi torej obe
skupini kopačev, ki bi delali skupno 16 ur
na dan, ne nakopali niti 800 vagončkov —
vsak po 400 —, bi prejeli vseeno plačo za
800 naloženih vagončkov. Toda delavci
kljub vsemu odklanjajo akordno delo. S
tem si seveda samo škodujejo, ker zdaj s
stavko ne morejo doseči ničesar. Podjetje
lahko zaposli takoj druge delavce, ker je
toliko brezposelnih, ki so pripravljeni de-
lati. Podjetje pričakuje, da bodo delavci,
ki so zdaj tako trmast, čez nekaj dni, ko
bodo sprevetili, da bi v akordu zaslužili
več, prosili za delo, toda tedaj bo prepo-
zno, ker bodo zaposleni že drugi delavci.

Delo je torej zastalo iz čudnih razlo-
gov. Da počiva, ni v interesu delavcev in
ne podjetja, neprijetna je pa ta zadeva
zdaj tudi zato, ko je regulacija Ljubljane
ogrožena zaradi finančnih težkoč. Toda,
kot rečeno, delavci ne bodo mogli prepre-
čiti, da bi se delo ne nadaljevalo v polnem
obsegu že ta teden.

Zasačeni vlomilec

Ljubljana, 25. julija.
Uradnica na banški upravi Marija
Hieke je prišla večeraj nekaj minut po 18.
domov v svoje stanovanje na Vrtači št.
3. Odklenila je vrata kuhinje, se je pa na-
malo prestrašila, ko je za vrati zagledala
neznanega moškega. Na njeno vprašanje,
kaj išče v kuhinji, je neznanec močje po-
begnil. Uradnica je začela klicati na po-
moč, na kar sta jo za neznanec ubrala
dva moška. Eden od obeh ga je dohitel
v škrbčevi ulici in ga privedel nazaj v
stanovanje.

Hiekejeva je medtem ugotovila, da je
vlomilec odprl in prebrskal vse predale
nočne omarice, šivalnega stroja in toalet-
ne mizice, zanimal pa se je tudi za vse-
bino dveh omar. Ker je bil velik nered,
je uradnica ni mogla ugotoviti, kaj ji je
zmanjkalo. Neznanca so nato preiskali in
dobili pri njem damsko uro in več toalet-
nih potrebin in skupni vrednosti okoli
200 Din. Hiekejeva je predmete spoznala
za svoje. Poklicala je policijo in je straž-
nik neznanca odpeljal na stražnico, kjer
so pri zaslišanju ugotovili, da je vlomilec
brezposelnec delavec Milan B., star šele
18 let. B. je rojen v Gorici.

Vročina in trg s kurivom

Ljubljana, 25. julija.

Kdo bi mislil v teh pasjih dneh na ku-
rivo in na to, kaj bo pozimi! Nikogar ne
zebe in gospodine nočejo niti kuhati, ker
je takšna pekliška vročina. Sploh je pa
čedalje bolj moderna surova hrana. Naš
trg s kurivom je kljub temu založen z drvi
mi dan za dnem kot sredi zime. Tudi lani
julija je bil zelo preobložen, toda letos
je še bolj.

Včasih, ko so bili kmetje še večji go-
spodje, so vozili drva v Ljubljano samo ob
tržnih dneh in so jih vedno lahko prodali.
Zdaj jih dovažajo skoraj vsak dan razen
nedelj. Tudi danes so jih pripeljali okrog
20 voz. Nekateri so jih začeli ponujati po
mestu že jutraj, ker niso upali, da bi jih
sicer prodali na trgu za kurivo, na Grad-
nem nabrežju. Na trgu so se zbrali šte-
vilni brezposelni in skoraj vsi ljubljanski
žagarji z motornimi žagmi. Vsi so čakali
kupec. Toda, kot rečeno, zdaj ne pride
nikomur na misel, a bi kupoval drva. Če
bi bili meščani bolj trgovskega duha in če
bi imeli nekoliko več denarja, bi napravili
dobro kupčijo, ako bi nakupili drva zdaj.
Kmetje so v stiski. Začeli so se bati, da ne
bodo mogli spraviti v denar na staro mero
žaganih drv.

Mestno načelstvo je v soboto razgla-
silo, da kmetje ne bodo smeli po 1. avgu-
stu prodajati drv stare mere, razen tisti,
ki so jih našagali pred tem terminom.
Izanci prodajajo že od njega dni klaftrska
drva. Ne gre jim v glavo, da bi jih ne
smeli več baš od letošnjega 1. avgusta. To-
da spuntati se zaradi tega ne nameravajo,
pač pa vozijo dan za dnem klaftr drva v
napredno Ljubljano, ki noče več kuriti z
drvi stare mere. Demonstrativno vozijo
drva v mesto in uporno molče. Če pride-
te dni na Gradnovo nabrežje, ti prodajal-
ci ne ponujajo več tako ponižno drva, če-
prav jih je toliko, nego vsak molči pri
svojem vozu. Izanci so potegnili klobuke
čez oči in se ne brigajo za ves svet okrog
sebe. Kdor pa vseeno hoče zvedeti, po čem
so drva, mu Izanci tudi povedo. 160 D klaf-

je na svoje uspehe in dosedanje delo laho-
ko ponosen. Želimu mu tudi v bodoče
mnoho plodnega dela v korist naše mladi-
ne in naše države.

Beleznica

Koledar.
Danes: Torek, 25. julija katoliški:
Jakob, Boljedrag, pravoslavni 12. julija.
Današnje prireditve.
Kino Matica: Atlantida.
Kino Šiška: Ljubzen diktator mode.
Dežurne lekarne.
Danes: Ramor, Miklošičeva cesta 2
in Trnkoczy, Mestni trg 4.

Izped sita in rešeta

Prijatelj, ki se zna prekopicovati po
divjih vodah, mi je pravil, da je kakaj lep,
pa tudi težak sport. Sprva ga nisem raz-
umel in sem silil vanj, naj mi razloži raz-
liko med kajakom in kajnakom, če je obo-
je istovetno ali samo v daljnem sorodstvu
ali kakorkoli že. Pa mi je pokazal tisto za-
vedo, ki jo lahko kar pod pazduho stisneš,
potlej pa sedeš v njo in hajdi po divji vo-
di čez den in strn. Zdal razumem, kaj je
kajak in kako ga je treba razumeti. Ne
razumem pa, kako je bilo oni dan z dr-
žavnim prvenstvom na divjih vodah.

Tisti, ki nosijo kajak pod pazduho,
imajo svojo bratovščino in svojega pred-
sednika. No, pa so se bili junaki pri-
pravili na državno prvenstvo, to se pravi,
kateri bo čez bencina hitreje vozil po
divji vodi in bo prvi pod zidanim mostom,
tisti bo državni prvak. Ampak se je pred-
sednik zavedal svojega predsedniškega do-
stojanstva in je posekal vse tekmovalce,
ker se je odpeljal do cilja z vlakom in je
bil kakopak prvi tam. Predsedniki, posne-
majte!

Zadnja pot Antona Likozarja

Ljubljana, 25. julija.
Pokojnega Antona Likozarja je spre-
mila večeraj popoldne na zadnji poti velika
množica Ljubljancev. Pogreb je pokazal,
kako je bil pokojni priljubljen in kako
težko ga bodo pogrešali vsi, ki so poznali
njegovo blago srce. Ves občinski svet na
čelu z županom dr. Pucem je spremlj svo-
jega draga tovariša na zadnji poti, v dol-
gem žalnem sprevodu so se razvrstili tudi
pevci Grafike in Sentjakobskega pevskega
društva, nameščenci Učiteljske tiskarne in
knjigarne, zastopniki sokolskih društev,
šolska mladina, podban dr. Pirkmajer, so-
natorja Ivan Hribarja in dr. Rožič, šefi
vseh občinskih uradov v mestnim uradi-
štvom, zastopnik konzorcija listov »Jutra«
glavni urednik Fran Brozovič, predsednik
ZKD direktor Jug, ravnatelj »Narodne ti-
skarne« Franc Jeršek ter predstavniki
drugih tiskarn, upravni svet Učiteljske ti-
skarne, zastopniki raznih društev in kor-
poracij, številna zastopstva gasilcev in ve-
lika množica ljubljanskega občinstva.

Zelo mnogo je bilo vencev, ki so jih po-
ložili pokojniku na grob prijatelji in znan-
ci, razna društva in korporacije, ki jim je
bil pokojni najboljša opora. Med drugimi
so položili vzornemu javnemu delavcu na
grob vence minister dr. Albert Kramer, žu-
pan dr. Puc, magistratni direktor Jančigaj,
mestni fizik dr. Rus, upravni svet Učiteljske
tiskarne, Sentjakobsko napredno in go-
spodarsko društvo, Galjevčani, kolonisti ob
cesti Dveh cesarjev in Sentjakobski oder.
Pred hišo zaloga v Prečni ulici se je po-
slovil od pokojnega v pretresljivih besedah
župan dr. Puc. Še prej so pa zapeli pevci
žalostinko »Človek, glej«. Ob svežem grobu
se je poslovil od pokojnega v ginljivih be-
sedah direktor Jug. Bodi nepozabnemu mo-
žu dela lahka zemlja!

Pavšaliranje potnih stroškov šumarjem

Minister za šume in rudnike je o tej
zadevi izdal posebno uredbu, ki glede po-
sebnege značaja terenske službe šumarskih
uslužbencev pri upravi državnih šum in
splošnih upravnih oblasti za povrnitev pot-
nih stroškov in dela na terenu uvaja potni
pavšal. Ta pavšal dobivajo šefi državnih
šumskih uprav, sreski šumarski referenti
in ostalo strokovno šumarsko osebje, v ko-
likoru se zaposluje pri delu na terenu.

Po težavnosti terena, prometnih sred-
stev in intenzivnosti gospodarjenja se šum-
ske uprave in šumarski sreszi po tej uredbi
dele na štiri kategorije, ki so osnova za do-
ločitev pavšala. V 1. kategorijo spada te-
žak teren, slabe prometne prilike, povpre-
na oddaljenost gozda od urada kadar zna-
ša okrog 40 km; ali v primeru zelo intenziv-
nega gospodarjenja, ki je združeno s
strokovnimi kulturnimi deli ali z naprednim
sistemom razredčenja. V 2. kategorijo spa-
da srednje težak teren, lažje prometne
prilike in oddaljenost gozda od urada
okrog 25 km. V 3. kategorijo spada lahek
in pristopen teren srednja oddaljenost
okrog 10 km in v 4. kategorijo spada sedež
šumske uprave ali sreskega šumarskega re-
ferenta ter neposredna bližina gozdov to
je 3 do 5 km.

Višina potnega pavšala znaša: 1. za šefe
šumskih uprav in sreske šumarske referente
oziroma za vršilce njihove službe v 1. ka-
tegoriji 700 Din., v 2. 600 Din., v 3. 500 Din.
in v 4. 400 Din. 2. Za strokovno šumarsko
osebje, ki je dodeljeno šefom šumskih
uprav in sreskim šumskim referentom v
1. kategoriji 600 Din., v 2. kategoriji 500
Din., v 3. kategoriji 400 Din. in v 4. katego-
riji 300 Din. 3. Nadlogariji (zvaniki pri
politični šumski upravi: po kategorijah 350
Din., 300 Din., 250 Din. in 200 Din.

Potni pavšali se izplačujejo mesečno na-
prej skupno z ostalimi prejemki. V breme
potnega pavšala so dolžni uslužbenci upra-
vljati vsa službena potovanja, ki se tičejo
delokroga njihovega dela na terenu. Dolžni
so biti na terenu zaradi opravljanja služ-
nih poslov povprečno najmanj 5 in največ 8
dni v mesecu.

FELIKS BRESSART
ZALJUBLJEN, STRASTEN, LJUBO-
SUMEN, NASILEN IN VELEKOMIČEN
V BALOIGRI

JUTRI
PREMIERA!

CILINDER SREČE

Dnevne vesti

— Delovodske šole, gradbena, elektro-
tehnična, mizarska in strugarska na Teh-
niški srednji šoli v Ljubljani usposablja
absolvente za uradniško kategorijo z ne-
popolno srednjo šolo po § 45 t. I uradni-
škega zakona. Organizacija praktičnih elek-
tro in strojnih tehnikov v Ljubljani se je
potegovala s sorodnimi organizacijami, da
se našim delovodskim šolam prizna, da spa-
dajo med srednje šole ter da se prizna
absolventom kvalifikacija uradniške kate-
gorije. Organizacija je intervenirala z de-
putacijo v ministrstvu, kamor je tudi po-
slala več vlog. Prejšnji mesec je prosvetno
ministrstvo izdalo organizaciji potrdilo
(uverjenje), da priznava absolutom ome-
njenih šol uradniško kvalifikacijo. Tem šol-
am bo predpisano še posebej z uredbo v
smislu člena 7 uredbe o kategorijah stro-
kovnih šol razmerje proti srednjim šolam
in fakultetam.

— Naši elektrotehniki v Brnu. V nedeljo
zvečer je prisel v Brno 20 akademikov
elektrotehnikov iz Ljubljane. Vračajo se
s študijskega potovanja po Poljskem, kjer
so posetili vsa večja mesta. Na kolodvoru
v Brnu so jih pozdravili zastopniki Češko-
slovaško-jugoslovenske lige. V nedeljo in
včeraj so si ogledali elektrotehnični za-
vod na češki tehniki v Brnu, električne
zavode in mesto, jutri se pa odpeljejo
preko Dunaja nazaj v domovino. (Glej tu-
di članek na 2. strani).

— Opozorilo letonskim državljanom.
Konzulat Letonske republike v Zagrebu
poziva v savski, dravski in primorski ba-
novinski stalno bivačje letonske državlja-
ne obeh spolov, naj se mu nemudoma pri-
javijo ter mu sporoče točno podatke o
svoji starosti in poklicu, kakor tudi svoj
točen naslov.

— Nov svetnik ministrstva socialne
politike. Za svetnika ministrstva socialne
politike in narodnega zdravja je imeno-
vana višja tajnica istega ministrstva Mi-
lica Gjorgjevič.

— Zakon o zobozdravnih in zoboteh-
niških. Danes je stopil v veljavo zakon o
izpremembah in dopolnitvah zakona o
zdravnih, specialistični za ustne in zob-
ne bolezni ter o zobotehnikih.

— Parnik »Kraljevi Marjke« je sprejel
včeraj na krov nad 300 izletnikov in jih
odpeljal s Sušaka po Dalmaciji. Ta izlet
je organiziral naš tujekoprometni urad na
Dunaju in izletnike vodi čez urada g.
Kastelnik.

— Izlet Beograščanov v Ljubljano in
Bled. Beograščani »Putniki« priredi ob 28.
julija do 1. avgusta drugi izlet s posebnim
vlakom iz Beograda v Slovenijo. Izletniki
si ogledajo Ljubljano in Bled. Vožnja tja
in nazaj bo stala v III. razredu 175. v II.
pa 320 Din.

— Borza dela v Ljubljani išče več pr-
vovrstnih krznarjev in enega dobrega pi-
anista.

— Makarska polna gostov. Makarska,
ki je eden najlepših krajev na naši dalmat-
inski obali, še nobeno leto ni imela toliko
gostov kakor letos. Posebno mnogo je Ce-
hovi in Avstrijci. Te dni so začeli graditi
v Makarski obalo na južni strani mesta,
ki bo dolga okrog 300 m. V makarskem
pristanišču se je mudila te dni ameriška
jahta »Nirvana«, ki se vozi z njo pod vo-
dstvom našega rojaka A. Miševića 14
Američanov po Dalmaciji. Ze več dni je
pa zasidrana v makarskem pristanišču dru-
ga ameriška jahta »Thebes«.

— Privredite Jadranske straže na Su-
šaku. Dne 6. avgusta bodo na Rabu med-
klubske tekme z jadrnicami med J. K. »La-
bud« iz Splita in J. K. »Plav« iz Krka za
prvenstvo na jugoslovanskem Jadranu. Iste-
ga dne bodo tudi veslaše in plavalne tek-
me s sodelovanjem Krk. vojne mornarice,
ki prispe ta dan na Rab. Ker se ta sport
še razvija in je naloga Jadranske straže,
da mu pomaga z vsemi razpoložljivimi sred-
stvi, priredi istega dne izlet s Sušaka na
Rab, z udobnim parobrodom »Zagreb«. K
temu izletu je povabila tudi Jadransko
stražo iz Ljubljane, ki bo poskrbela, da se
ga udeležijo čim več članov in prijateljev JS.
Vsa podrobna pojasnila, vozne karte za
pismo in drugo se dobe pri oblastnem
odboru JS v Ljubljani, Tvrševa c. 1a/IV
(palata Kreditne banke). Prijave se spreje-
maj do 3. avgusta zvečer. Telef. številka
35-55.

— Vreme. Vremenska napoved pravi,
da bo lepo in vroče. Včeraj je deževalo v
Beogradu in v nekaterih krajih Dalmaci-
je, drugod je bilo pa večinoma lepo. Naj-
višja temperatura je znašala v Splitu 32.
v Skoplju 31, v Zagrebu 27, v Ljubljani in
Beogradu 26, v Mariboru 24, v Sarajevu
23 stopinj. Davi je kazal barometer v
Ljubljani 766.2, temperatura je znašala
15.6.

— Nesreče in neizgode. V Predvorju pri
Kranju so se včeraj v veseli družbi začeli
nasadoma pripraviti. 20-letnega delavca St.
Savsa iz Predvorja je nekdo napadel z no-
žem in mu zadal več poškodb v prsa, vrat
in na roke. Poškodbe so sicer hude, niso
pa preveč nevarne. Savsa so prepeljali v
ljubljansko bolnico. 12-letna hčerka posest-
nika iz Horjula, Julka Marolt je včeraj po-
polndne obirala češnje. Padla je z drevesa
in si zlomila levo roko. Zaščitno sestro v
Higienskem zavodu Marijo Klemenčič je
snoči ugriznil pes v desno nogo.

— Mrtve na železniškem tiru. V ne-
deljo jutraj so našli na železniški progi
Čakovce, Pragersko med postajami Sv.
Lovrenc in Cirkovce strahovito razmesar-
jeno truplo okrog 20-let starega delavca.
Truplo je ležalo čez tračnice in takoj se
je videlo, da gre za samomor ali za ne-
srečo. V mrtličnem žepu so našli legitimacijo
na ime Martin Gumzej.

— Zakonska tragedija. V Novem Selu
blizu Somborja se je odigrala včeraj pre-
srečljiva zakonska tragedija. Kmet Karlo
Komič je okopal koruzo in čakal, da
mu prinese žena kosilo. Na mestu žene je
prišel na polje njegov tast, ki mu ni
hotel povedati, zakaj ni prišla žena. Kar-
lo je odšel domov in na njegovo zahtevo
je odšla žena z njim okopavati koruzo.

Med okopavanjem sta se pa zakonca spr-
la in mož je udaril ženo z motiko po gla-
vi. Ker pa žena le ni hotela odnehati, je
mož pobesnel in udaril z motiko po že-
nini glavi, dokler nesrečnica ni obležala
mrtva. Videč, kaj je storil, je pokleknil in
poljubil mrtvo ženo, potem je pa odšel in
se sam prijavil orožnikom.

— Dve žrtvi Drave. V Dravi pri Osije-
lju sta utonila v nedeljo popoldne 18-letni
krojaški vajenec Ivan Kern in 17-letna tr-
govska uslužbenka Anica Mohr. Zadnjih
14 dni je zahtevala Drava pri Osijeku 5
žrtev. Zato je policija prepovedala kopa-
nje izven kopalnice.

— Pretresljiva ljubavna tragedija. V
Subotici se je odigrala včeraj popoldne
pretresljiva ljubavna tragedija, ki je za-
hlevala življenje 25-letnega železniškega
uradnika Predraga Baravškega in njego-
ve 17-letne zaročenke Bijeje Nedeljkove.
Zaljubljenca sta se mislila na poroko, to-
da Predragovo oče ni hotel o nji ničesar
slišati in je zagrozil sinu, da ga spodi od
hiše, če si ne izbije iz glave te misli. To
je fantja tako potrla, da je začel razmiš-
ljati o samomoru. Z dekletom sta se do-
menila, da pogosta skupno v smrt. Tako
sta tudi storila. Fant je dekleta ustrelil,
potem je pa pogledal sebi v glavo.

— Pri boleznih želodca, črevesja in pre-
snavljanja privede uporaba naravne
»Franz Josefove« grenčice prebavne or-
gane do rednega delovanja in tako olaj-
ša tok hranilnim snovem, da preidejo v
kri. Zdravniška strokovna izvedenja
poudarjajo, da se »Franz Josefova« gren-
čica zlasti koristno izkaže pri ljudeh, ki
se malo gibljejo. »Franz Josefova« gren-
čica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah
in specerijskih trgovinah.

Iz Ljubljane

—Lj Medenovo hišo ob Cevljarskem mo-
stu bodo popravili ter obnovili pročelja. Ta
hiša je ena obnojenih, ki bo morala pasti
prej ali slej. Novi most ob Jurčičevem trgu
so zgradili predvsem za vozni promet.
Stari most ni bil odprt za vožnjo, novi pa
tudi ne more dovolj služiti svojemu na-
menu, dokler stoji na Jurčičevem trgu Me-
denova hiša. Toda ne morejo je podreti
kar tako; dvonadstropna je in precej ob-
širna, zato je mestna občina ne more od-
kupiti v teh slabih časih. Najbrž bo stala
še dolgo in jo lahko popravljajo brez skrbi.

—Lj Dobrolova ulica ob Gradaščici stro-
mo pada od Gorupove ulice proti trno-
skemu mostu. Klanec bi lahko nekoliko
omilili, ker čestice nima enakomernega
padca. Nedavno so ga začeli nasipavati, a
le z materijalom, ki ga niso mogli porabiti
bližje in ki ga je premalo za vso cesto.
Trebja bi bilo urediti to cesto čim prej.
Zdaj so delavci cestnega nadzorstva zapo-
sleni na Mirju, na Groharjevi cesti, zato
ljudje pričakujejo, da se bodo lotili dela
tudi poleg na drugih cestah. Ko bodo pa
delavci odšli, najbrž ne bo več tako kmalu
zopet prilike, da bi prišle tudi druge ceste
na vrsto.

—Lj Reveži za reveže. Tudi zdaj, ko je
zavladala beda med našimi rudarji, se je
pokazalo, da čuti z revežem samo revež.
Kdor nikoli ni okusil grenkobe življenja,
kdor ne ve, kaj se pravi biti lačen, tudi
srčne omike navadno nima. Za ubogo ru-
darsko dečo zbirajo skromne prispevke
ljudje, ki sami žive iz rok v usta. To smo
videli pri naših vrlih policijskih stražni-
kih in to vidimo pri stanovalcih kolonije
na Galjevi, ki so zbrali iz svojih več kot
skromnih sredstev za krasen venec na
grob pokojnega g. Antona Likozarja, pre-
stanev v znesku 287 Din so pa poklonili
truhoveljskim revčkom. In prepričani smo,
da bodo nesrečni rudarski otročki tudi
to skromno darilo sprejeli s polnim razu-
mevanjem in globoko hvaležnostjo.

ZVOCNI KINO »SOKOLSKI DOM«
V ŠISKI. Telefon 33-87.

Slavna Renate Müller in Georg
Aleksander v veleopereti

LJUBEZEN DIKTATOR

Dan sv. Katarine v Parizu!

Petje! Smeh! Krasne toalete!

Danes ob 1/9, v sredo ob 1/7 in 1/9

in v četrtek ob 1/9 uri zvečer

Pride: »V DVOJE JE LEPŠE«

—Lj Naval na bolnico. Ljubljanska sploš-
na bolnica je do danes sprejela v svojo
oskrbo 12.500 bolnikov iz raznih krajev
dravske banovine.

—Lj Beneška noč — Aničin večer jutri
v sredo ob pol 10. uri zvečer na vrtu re-
stavracije Zvezda. Bengalska razsvetljava
in prijetno okinčan vrt bosta nudila
cenj. gostom posebno pa Anicam obilo za-
bave. Kot specialiteta se bo servirala
domača piščančeva obara z ajdovimi žgan-
ci po Din 12. Za cenjeni obisk se pripo-
roča Edo Nečimer, restavrat. 400-n

—Lj Naznanjam cenj. občinstvu, da
sem kljub današnji krizi globoko znižal
abonma cene na Din 15, 18, 22 in 25 dnev-
no. Kot strokovnjak zagotavljam cenj.
goste, da bodo v moji restavraciji najboljše
postrženi ter se za obilen obisk priporo-
čam: Edo Nečimer, restavrat. 399-n

—Lj Namestu venca na grob blagopo-
kojnega Antona Likozarja, darujeta ga.
Minka in g. Bernard Perko Din 100 za
»Sokola« Moste.

—Sportne in modne srajce, pižame,
majice, kravate in namenske kupite naj-
ugodnejše pri trvdki Miloš Karničnik, Sta-
ri trg. 389-n

Zdravstveno stanje v rudarskih revirjih

Pomanjkanje rodi žalostne posledice — Delovno ljud-
stvo naj se strne v enotno fronto

Trbovlje, 24. julija.

Ze nekajkrat smo opozarjali, kako sla-
bo vpliva pomanjkanje na zdravstveno
stanje prebivalstva v rudarskih revirjih.
Toda mnogi, ki se ne zavedajo dalekosež-
nih slabih posledic pomanjkanja, osebno
za našo doraščajočo mladino, mislijo, da
učinek pomanjkanja in bede ni tako stra-
šen, kakor ga naše dnevno časopisje pri-
kazuje javnosti. Na žalost se vsa beda in
gorje, ki danes vlada v delavskih koloni-
jah in zajema že tudi druge, nekoč imovi-
tejsje sloje v revirjih, ne da popisati v
vseh podrobnostih, da bi se omeščala še
tako trda srca onih, ki ne poznajo rev-
ščine in žive še danes v izobilju.

Zabeležiti hočemo samo nekaj števil
o vplivu slabe in nezadostne prehrane med
delavstvom, ki so statistično dokazane in
in se ne dajo izbrisati. — Zdravstvene
razmere v rudarskih revirjih so se v zad-
njih treh letih, odkar vlada v revirjih
težka kriza, v splošnem silno poslabšale.
Tako izkazuje letošnji bolniški zapisnik
bratovske skladišnice v Trbovljah do 10.
julija okrog 7800 obolelih pri staležu 2650
aktivnih članov, kar predstavlja 4,5 odst.
obolelih od gornjega staleža. Če se primer-
jajo te številke z gospodarsko ugodnejšim
letom 1929—30, ko je znašal stalež aktiv-
nega delavstva bratovske skladišnice okrog
5800 članov, je bilo v tem letu do 10. 7.
1929 okroglo 7900 obolelih ali približno
2 odst. prednjega staleža.

Te številke dovolj jasno izpričujejo,
kako katastrofalno se slabša zdravstveno
stanje prebivalstva, osebno rudarskega de-
lavstva v revirjih zaradi pomanjkanja pre-
hrane. Enako drastično prikazuje to težko
stanje statistika staleža bolnikov v bolni-
ci bratovske skladišnice. Bratovska skladiš-
nica v Trbovljah je vzdrževala do leta 1925
staro bolnico, v kateri je bilo namrečenih
40 bolniških postelj, ki pa so bile le red-
ko polno zasedene, dasiravno je znašal ta-
krat stalež delavcev še približno 5500. Da-
nes pa je pri staležu 2600 delavcev oskr-
bovanih v novi bolnici redno 50 do 60 de-
lovcev.

Se žalostnejšo sliko revščine in pomanj-
kanja pa nam kaže mrliška knjiga za nasel-
je Loke, Trbovlje, in Retje do 10. julija,
ki izkazuje 68 umrlih. Od teh je umrlo z
diagnozo »življenjska slabost« v starosti
par dni do par tednov 12 otrok ali v od-
stotkih 17,5, kar predstavlja po vsej prili-
ki strahotne številke. Vzrok življenjske
slabosti in s tem združene nesposobnosti
za življenje je nedvomno hudo pomanj-
kanje hrane pri materah, ker je bil v

prejšnjih boljših časih odstotek slabotnih,
za življenje nesposobnih otrok prav mini-
malen. K temu pa je treba prišteti še iz-
redno veliko število prezgodnjih porodov
(abortusov), katerih vzroke je iskati v
težki bedi in pomanjkanju. Če pojde tako
naprej, lahko pričakujemo, da bo naraslo
število prezgodnjih smrtnih porodov tako,
da bo enako številu v drugih industrijskih
pokrajinah (Moravska Ostrava), kjer pa je
nedvomno iz drugih vzrokov tako rapidno
naraslo.

Beda v Trbovljah postaja že splošna.
Pričela je zajemati vse sloje. Zato pa se
njeni znaki ne kažejo le pri rudarjih, tem-
več tudi že pri drugih slojih, predvsem pa
seveda pri brezposelnih. Trboveljska obč-
na je imela do sedanje krize z občinskimi
reževi prav malo izdatkov, letos pa je bi-
lo do 10. t. m. izdanih že preko 700 bolni-
ških listov na račun občine, in to pred-
vsem za brezposelne. Tudi obolenja zaradi
slabe prehrane pri drugih slojih se dvigajo,
kar kaže statistika OUZD, ki je izdal letos
do 10. t. m. že 678 bolniških listov samo za
Trbovlje, kar je pri obstoječem številu za-
varovancev izredno veliko. Vsemu temu pa
je vzrok velika beda in pomanjkanje med
prebivalstvom, osebno delovnim ljudstvom
v revirjih, od katerih redne zaposlitve je
odvisen obstoj vseh drugih stanov, ki so
navezani na zaslužek rudarjev.

Zato je nujno želiti, da se čim prej
združijo vsi sloji in stanovi, od rudarja,
nameščena in upokojenca, pa do obrtnika,
trgovca in kmeta v enotno fronto delovne-
ga ljudstva in ustanove tako združeni v
eni gospodarski delovni falangi skupen ak-
cijski odbor, ki bo vodil v bodoče vse ak-
cije za zboljšanje težkega stanja v rudar-
skih revirjih. Sedaj proti nevarnosti, da
propadejo, če ne bo hitre in učinkovite
pomoči, mnogi odrasli in izhira nam naša
mladina, česar pač ne moremo in ne sme-
mo dopustiti. Zato je treba iskati z vso
odločnostjo rešitve, toda naša se bo, če bo
vse delovno ljudstvo v rudarskih revirjih
enotno in solidarno.

V slogi in solidarnosti ter odločnosti je
moč, vse drugo pa je le kaplja v vodo in
prazna tolažba, zato na delo k ustvaritvi
te prepotrebne solidarnosti, ki so jo lani
tako sijajno pokazali v najhujši stiski je-
seniški kovinarji, ki so z njo tudi sijajno
zmagali.

Tudi prebivalstvo rudarskih revirjev naj
posnema v akciji jeseniške kovinarje in naj
se čim prej združi v enotno fronto ter si
potom združenega akcijskega odbora pri-
bori boljše bodočnost.

Tri zgodbe v znamenju časa

Dobrotnik neostriženih fantov. — Podjeten dečko na »pevski turneji«
Senzacija v Zvezdi

Ljubljana, 25. julija.
Ne smete misliti, da so takšne zgodbe
samo tri. Toda te tri naj bodo za vzorec
izmed nešteti, ker so najbolj nedolžne.
aktualne so pa menda tudi dovolj.

Dandanes marsikdo vzdihuje, da za
moške niso moderni dolgi lasje. Takšna
moda bi bila povsem v duhu časa. Vpra-
šanje je samo, kaj bi rekli k temu frizerji.
Stvar je torej takšna, da ljudje še ne mo-
rejo bolj kotirati brivcev, čeprav tudi bri-
ci čutijo znamenito krizo (ki so ji, mimo-
grede rečeno, že šteti dnevi v Ameriki,
vsaj za nekaj dni). Menda rasto v teh
preklicanih časih lasje bolj počasi. Neka-
teri moški se ne hodijo strič po več me-
secev. Zaradi tega so seveda še večje
žrtve frizerjev, zlasti v tej vročini. In pre-
klicani brivci ne znižajo tarife za svojo
umetnost. Če bi se moški začeli striči
sami, bi menda to pomenilo sušnarstvo.
Sicer je pa frizersko orodje predrago, da
bi si ga mogel omisliti vsak in največja
nesreča je, da zoper takšne stiske nihče
ne ve primernih receptov. Če nisi dovolj
iznajdljiv, ti ne kaže drugega, kot da pri-
žene trsko in si meni nič tebi nič osmoliš
glavo.

Toda kljub temu prihajajo ljudje
vseeno k brivcem. Oni dan se je dremalo
brivcu v Šiški, ker je bila vražja vročina
in od sile dolgačas. Saj si lahko mislite,
kakšen božji mir vlada v Šiški te dni, ko
je celo pred glavno pošto tako idilično,
da bo kmalu začela rasti trava. Zato je
bil naš brivec zelo navdušen, ko sta vstopi-
la v brivnico hkrati kar dva »pacienta«. O-
čividno sta si bila v sorodu, oče je pri-
šel s sinom pod škarje, ki sta jih bila tudi
potrebna. Brivec je vživno vprašal med
pokloni, katerega bi prej ostrigel. Možak
je dejal, da naj ostrige njega, češ, fant bo
že počakal. In brivec je zaril s strojkom
v košato grivo. Gost je imel mnogo po-
sebnih želja, saj veste, da so možaki prav
tako gladilinski kot ženske. Sicer pa človek
še vedno velja samo toliko, kolikor
je vreden na zunan. Brivec se je potrudil,
kar se je dalo, da je možak vstal izpol-
njenih rok elegantno »polizan«.

Brivec se je lotil fanta. — Povej, če bi
rad imel frizuro. Če ne, pa kar na balin!
— Možak je sedel, da bi počakal na fanta.
Pa se mu je začelo zdehati ter je dejal,
da bo stopil po smotke. — Če boste pa
prej končali, naj fant počaka.

Brivec se je potrudil tudi z umazanim
fantom. Precej dela je imel s smotnatimi
kuštri. Toda očeta ni bilo niti tedaj nazaj,
ko je bil fant že ostrizen ter se je vesel
ogledoval v ogledalo.

— Hm, kje je pa ta tako dolgo?
Fant ni takoj razumel vprašanja. Bri-
vec ga je pomolil.

— Saj ta gošpod ni moj ata! je dejal
fant.

— No, pa tvoj sorodnik. Mislim sem, da
je tvoj oče.

— Moj sorodnik pa že ni! se je odre-
zal fant.

— Pa naj bo kdorkoli, rad bi samo ve-
del, če pride nazaj! e je pričel jeziti do-
brodrušni brivec.

— Kako naj vem, če pride nazaj.

— Da bi te... Saj je vendar rekel, da
ga počaka.

— Zakaj bi ga čakal, saj ga ne po-
znam. Ne čest me je ustavil in me vpra-
šal, če se hočem iti z njim ostriti. Pa sem
šel, ko sem imel že tako dolgo lase.

Brivec seveda ni več čakal dobrotnika

neostriženih fantov.

V trgovsko pisarno je vstopil pogumno
razcapan in umazan fant, okrog 10 let
star. Brez obotavljanja je stopil pred
sefa.

— Ali vam smem eno zapeti? je vpra-
šal prostodušno.

Sefu je šlo na smeh: — Pri nas nič ne
pojemo!

Fantu se je podaljšal obraz: Jaz pa ta-
ko rad pojem.

Sef je moral hočeš nočeš poseči po
dvoživci. — Peti ti pa ni treba.

Fant je nadaljeval svojo pevsko tur-
nejo lahkih nog in veselega srca.

V Zvezdi smo pa imeli v četrtek do-
polndne senzacijo. Ljudi se je nabralo
kmalu v neznanški množici, čeprav so
zljaj ulice tako mrtve. Godilo se je nekaj
resnega, kajti nekatere ženske, ki so gle-
dale prizor v prvih vrstah, so kar vresče-
le od strahu. Prizor se je zdel gledalcem
sila zabaven, čeprav je bil prej žalosten
kot vesel. Dva mlada brezposelna fanta
sta se mikastila na vse pretege. Eden je
bil v defenzivi ter se ni mnogo branil
bunk. Oba sta bila slabo oblečena, nape-
so visele z njiju, med bojem sta se pa še
bolj raztagala. Nekaj časa sta se vajala
v klopičju po tleh. Onemogla sta se grizla
in praskala. Končno je pa vendar prišlo
do premirja. Zasopla sta vstala, razcapana
in zmršena, da da sta ušla volkovom.
Oni, ki je bil v defenzivi, jo je tako naglo
odkuril, da mnogi gledalci niso niti opa-
zili.

— Le poberi se, lopov! Na policijo
pojdi, le naznami me! Kar teči! Kar teči!
Le povej, da sem te zažgal!

Junak se je obrnil proti občinstvu:
— Bldno srajco mi je ukradel. Pomislite,
edino srajco! Pa sem ga moral. Naj le
gre na policijo, če si upa!

Ljudje so se razhajali. Bilo jim je sa-
mo žal, da zabava ni trajala delj časa.

In zaradi umazane, ušive srajce sta se
pretepala! Kako je dandanes svet pokvar-
jen! Premalo jih zapirajo.

Tako je modroval meščan, oblečen v
svileno srajco.

Iz Metlike

— Naše kopalnice je prav poceni in
velja vstopnina s kabinno vred le en dinar.
Upamo, da ga bodo domačini podpirali s
pogostim obiskom, še posebno pa oni, ki
jim je doslej bila kritika vedno v uših
in niso pozabili nobene priložnosti, da se
ne bi ob kakršnokoli napravo obregnili.

— Okrasite okna s cvetjem! Da bi bilo
naše mesto lepše, bi morale vse naše go-
spodinje okrasiti hišna okna s cvetjem,
ker bo zelo polepšalo zunanost našega
lepo napredujočega kraja.

— Zanemarjenost je zelo nelepa last-
nost mnogih hiš tudi ob glavnih ulicah,
pa bi bilo zelo potrebno, da poleg javne
iniciativne deluje za povzdigo Metlike tu-
di privatna iniciativa, ki bi v marsičem
lahko olajšala delo Tujsko prometnega
društva. Ako bi vsak posameznik pred
svojo hišo počedil nesnago in zapuščene ja-
rke, bi s tem mnogo pripomogel k lepoti
svojega lastnega doma, pa tudi vsega na-
šega kraja. Morda bi Tujsko prometno
društvo moglo razpisati vsaj malo nagra-
do za onega, katerega dom bo imel v do-
ločenem roku najlepšo zunanost, ker bi

a tem gotovo poživilo zanimanje za to ve-
liko in očividno potrebo vsakega napred-
nega mesta, med katere spada nedvomno
tudi naša Metlika.

Otrok pod avtom

Podpulferca, 24. julija.
Na banovinski cesti med Skofjo Loko
in Poljanami, pri vasi Podpulferca se je
pripetila te dni težka nesreča in je pripo-
sovali le srečnemu naključju, da ni prišla
ob življenje 10-letna hčerka hišarja Anica
Bozovičarjeva. Okoli 16. ure je vozil iz
Poljan proti Skofji Loki avto neke ljub-
ljanske trvdke, ki ga je sofaril Stanislav J.,
vozil pa se je v njem tudi trgovski potnik
Martin S. Cim je privozil avto v zmerem
tempu do Podpulferce, se je znašla nacr-
kat pred vozilom »Anica«, ki je priletela z
bližnjega dvorišča, kjer so se otroci igrali.
Sofer je takoj zavril avto, da prepreči ne-
srečo, kar pa je bilo spričo kratke razdalje
nemogoče. Sprednji odbijač je treščil

A. D. Ennery:

128

Dve siroti

Roman

Naslednjega dne je prišla sestra Genovefa zgodaj jutraj v bolnico, da bi zvedela, kaj se je zgodilo od trenutka, ko je pozno zvečer zapustila posteljo nove jetnice.

V svoje veliko zadovoljstvo je zvedela, da se je bolnica polagoma pomirila in da zdaj trdno spi.

Po prestani veliki nevarnosti je kazalo, da so Henriki odpovedale moči. Predstojnica je bila baš odšla, ko je bolnica naenkrat široko odprla oči prosoje, naj jo oblebejo, da bo lahko odšla.

V nadi, da pridobi tako na času, dokler ne pride zdravnik, je stopila glavna strežnica k bolniški postelji in poskusila Henriko pomiriti.

Ta čas, ko je govorila z njo, je kazalo, da se je Henrika pomirila. Rada bi si odpočila, malo zadremala bi rada, — je šepetala. In pustila so jo samo.

To priliko je pa Henrika porabila, da je brž oblekla obleko, ki jo je bila položila strežnica na stol ob postelji. Čim je bila oblečena, je začela urediti čevati svoj načrt pobege.

Videč, da je vsa zbegana, jo je skušala predstojnica pomiriti. Tudi zdravnik je posegel vmes s ljubečo strogostjo:

— Zakaj ste vstali brez mojega dovoljenja?

Henrika ga je pogledala z objokanimi očmi.

— Ah, poznam vas, gospod, — je dejala, — vi ste bili pri meni, pregledali ste me.

Zdravnik se je takoj vnil k svojemu očetovskemu glasu.

— Da, dete moje, jaz sem vas le čel in ne morem dovoliti...

Toda dekle je trenutek, kaj hoče reči. Proseče je sklenilo roke in se obrnilo k zdravniku, rekoč:

— Ah, saj sem zdrava, gospod... bolezen je prešla... zagotavljam vas; in izrabila sem trenutek, ko me niso stražili, da sem se oblekla. Sem pa pri zdravi pameti in ker je odvisno to od vas, recite, rotim vas, recite, naj me izpuste. Prosim vas... na kolenuh vas prosim!

In Henrika je pokleknila pred zdravnikom.

— Vaše prošnje ne morem uslišati, drago dete, — je odgovoril zdravnik; — za tako povelje je potrebna... močnejša volja kot je moja.

— Torej nisem tu... v bolnici?

— Ta bolnica je tudi... ječa! — je odgovoril zdravnik.

Henrika je zamolklo kriknila.

— Ječa! Ah, spominjam se! Da, ti si vojak, ki si me vlekl... Tisti mož, ki jim je poveljeval... V Salpetrieru! — jim je velel... Salpetrier!... vem... zavetišče za berače in umobolne... Ječa lahkoživ in prosti...!

In pretresljivo je kriknila:

— Ah, moj bog, moj bog, kaj sem storila, da me usoda tako kruto preganja?

Vsa iz sebe je sklenila roke.

Pred to, tako resnično boleščjo je sestra Genovefa povesila glavo in bila je preveč ginjena, da bi mogla govoriti.

Tudi zdravnik je bil ginjen. Obrnil se je k predstojnici, rekoč:

— Glejte, častita sestra, tu se lahko samo vi lotite lečenja.

In odšel je v bolnico.

— Videla sem mnogo grešnic, — je dejala predstojnica, — toda tale... Pri besedi »grešnica« se je Marijana vzravala.

— Ni kriva, častita sestra! — je vzklisknila. — O tem sem trdno prepričana.

Sestra Genovefa jo je začudeno pogledala.

— Torej jo poznate? — je vprašala.

Marijana pa ni čakala na vprašanje, temveč se je že prej pripravljala povedati vse, kar je vedela o novi jetnici.

— Pravila sem vam že, da sem si hotela nekega dne v obupu končati življenje...

— Spominjam se.

— Pravila sem vam, da sta me zadržala takrat dva angela kreposti, modrosti in usmiljenja, da nisem priključila drugim svojim grehom še tega zločina...

— Da, — je odgovorila sestra Genovefa, — spominjam se, da ste mi pravili o tem... Spominjam se, da sta vam dali dobri dekleti iz svojih skromnih sredstev celo nekaj denarja.

— Da, in tu je ena mojih dobrotnic, to je drugi angel, ki mi ga je poslala božja previdnost v najtežjem trenutku.

Sestra Genovefa je sklenila roke.

— In tu ste jo zopet srečali!

— Gotovo je žrtev pomote in pri-segla bi, da noben greh, nobena grda misel ni mogla omadeževati njene čiste duše.

In obrnjena k Henriki je pripomnila:

— Pogledajte in spoznajte me, gospodična.

In ker jo je Henrika z objokanimi očmi začudeno pogledala, ji je hotela osvežiti spomin in dejala je:

— Nekega večera... na bregu reke... tista, ki je hotela umreti...

Pri tem glasu in teh besedah je Henrika vzklisknila. Vsa strašna preteklost je vstala pred njo.

— Vi?... to ste vi? — je vzklisknila.

Vzravala se je, pogledala pozorno Marijano in pripomnila:

— Da, da... se že spominjam!... Poznam vas.

Potem jo je pa prišla z drhtečimi rokami za rame in vzklisknila vsa iz sebe:

— Ah, bili sva takrat dve!... Videli ste jo, moja uboga sestra!...

— Rekla sem to častiti sestri, vaša sestra je nedolžen angel kakor vi sama, kajti prepričana sem, da nimate nobenega greha na vesti.

— Da, nedolžna sem, častita mati! — je vzklisknila Henrika. — Bog mi je priča... prisegam...

Toda predstojnica jo je prebila:

— Nikar ne prisegajte, draga hči, saj vam verjamem. Ne, niste zakrivila laži, tega grdega, ponižujočega greha.

— Ne... ne!

— Toda zakaj so vas prignali sem? — je vprašala predstojnica.

— Na povelje grofa de Linieresa, gospa, — je odgovoril neznan glas.

In naenkrat se je pojavil pred njo mož, ki ga niso bile opazile, ko se jim je bližal. Predstojnica je bila presenečena, kako je mogel priti neznanec brez dovoljenja in nenapovedan na dvorišče; zato ga je vprašala osorno:

— Kdo ste, gospod, in kako ste prišli v to hišo?

In prišlec je odgovoril samozavestno:

Z rižem se očistijo grehov

Kako časti verno indijsko ljudstvo vladarja sveta boga Višnu

V juliju roma na stotisoče pobožnih indijskih romarjev v sveto meso Puri, da se poklonijo vladarju sveta bogu Višnu, ki ga imenujejo džaganat ali džaganat. Prekrasen hram v Puri južno od Kalkute živi od milodarov pobožnih romarjev. Tu je več sto svečnikov in bajader, ki plešejo v hramu na čast Višnu. Hram ima mnogo stranskih manjših svetišč. Mesto samo nudi zavetje velikim množicam romarjev. Obdano je s krasnimi gajin in z vrtovi, kjer zori najlahtnejše sadje, ima lepe velike ribnike in mnogo starih, s peskom napol zasutih stavbnih spomenikov, ki vabijo romarje. Siroka glavna cesta je obdana s posopji svečnikov, podobnimi samostanom z lepimi vrtovi.

Na jugovzhodu je hram boga Višnu samega. Obstojajo iz večih manjših hramov, posvečenih raznim bogovom. Največja pagoda in hram sta posvečena džaganatu. Malik sam je strahotno izrezljan iz lesa in poslikan s kričnimi barvami. Od milodarov žive svečniki vodijo med ljudstvom živo propagando za romanje v Puri. Pred glavnim vhomom stoji krasen monolit s polbogom Hanumanum v podobi opice. Vhod se imenuje Levja vrata. V hram se pride po 15 stopnicah. Hram obstoji iz štirih dvoran, ena je za žrtvena darila, druga za bajadere, tretja za sprejemanje romarjev, četrt, ki se dviga nad njo 60 m visoka kupola, je pa namenjena bogu. Ob straneh džaganata stojita njegov brat Belarama in sestra Subhadra. Poleg vsakodnevnih nekrvavih žrtev praznujejo verniki 24 velikih praznikov.

Največji praznik je svečanost džaganata. V juliju, včasih že v juniju, nalože vse tri malike na dobrih 25 m visoke vozove na 16 kolesih. Vozovi napravijo dober kilometer poti po globokem pesku in vleče jih z velikim trudom več tisoč ljudi. Za to abijo nekaj dni. Brata in sestra boga Višnu vozijo na posebnih vozovih. Na prvem vozu se pelje sam Višnu. Sprevod spremlja divja godba ter kričanje na vozeh stoječih svečnikov in za njimi: idočih romarjev. Bog Višnu ima nad glavo rdeč badalhin, poleg tega mu pa odganjajo muhe s pahljicami iz novejših peres. Malik sam je ogromen in da mnogo dela, predno ga spravijo z vrvmi iz hrama. To delo opravijo branimi in ljudstvo. Celi palači podobni voz je okrašen z rdečim suknotom ter zastavicami in trakovi vseh barv. Romarji so srečni, če morejo dobiti nekaj teh pisanih krp, plapolajočih okrog malika. Največje navdušenje je polasti romarjev, ko zagledajo malika in ga začno burno pozdravljati. Kakor vsa taka velika zborovanja, zahteva tudi svečanost džaganata vsako leto žrtve. Mnogo ljudi se pobije, mnogo se jih pa tudi smrtno ponesreči, toda smrt pod kolesi džaganata je enako sladka, kakor smrt pod nogami svetega belega slona.

V kuhinji kraj svetišča kuhajo riž in ga prodajajo romarjem kot sredstvo zoper grehe. S tem, da jedo romarji riž, je tudi na zunaj označena njihova enakopravnost pred bogom. Kakor postane hrana ogabna, če se je dotakne pari, tako zopet nakloni džaganat svojo milost vsakemu, ki se mu pride pokloniti in se naje njegovega riža. Vsak dan se pride pokloniti džaganatu približno 50.000 romarjev, med glavnimi prazniki pa do 300.000. V dneh, ko vozijo džaganat iz hrama, kuhajo do 90.000 porcij riža. Letni dohodki samostanov gredo v težke priloge. S tem denarjem se vzdržujejo tudi emisariji po vsej Indiji, ki vabijo romarje.

Odkar je Anglija zavladala nad Indijo, so začeli krotiti prevnete vernike, da si ne jemljejo življenja med velikimi verskimi svečanostmi. Toda Anglije so znali iz fanatizma in verske blaznosti Indov tudi kovati dobiček. Za vstop v hram pobirajo prispevke po premoženjskih razmerah romarjev. Siromakom in trgovcem ni bilo treba plačevati vstopnine. Tudi vstopnina je vrgla vsako leto težke milijone. Pozneje so pa vstopnino odpravili in začeli pobirati namestu nje davek.

Kuči džaganata pa ni omejen samo na Puri, temveč časte džaganat po vsej Indiji, pa tudi drugod ga vozijo na fantastičnih vozovih. Sami Indijci niso več tako fanatični verniki, kakor so bili v starih časih, ko so navdušeno skakali pod orjaška kolesa voza, da so jih strla in da so hitreje prišli v nebesa, kjer vidi Ind višek blaženosti. Ker je pa bilo pri prevažanju božanstva vsako leto več nesreč, je angleška bengalska vlada že leta 1873. odredila, naj pazi policija na mehanične pripomočke, ki jih rabijo pri prevažanju boga.

Novo oceansko pristanišče

Najvažnejše francosko pristanišče za ameriški promet je imelo do zadnjega velik nedostatek, veliki prekoceanski parniki se niso mogli ustavljati v Cherbourgu, tako da so morali potnike prevažati s parnikov v pristanišče z motornimi čolni ali manjšimi ladjami. Zda so pa ta nedostatek odpravili, zgradili so nove pristaniške naprave in 30. t. m. otvori prezident Lebrun novo pristanišče v Cherbourgu. Veliki parniki se pa lahko ustavljajo v novem pristanišču že od 1. junija. Že 1. junija je priplulo v novo pristanišče sedem velikih prekoceanskih parnikov. Nove pristaniške naprave so veljale 170 milijonov frankov in pomenijo uresničenje dveh različnih načrtov. Pristanišče so začeli razširjati že leta 1910, pa je vojna dela ustavila.

En načrt je določal poglobitev pristanišča in gradnjo ogromnih dokov za največje parnike. Drugi načrt govori o modernem kolodvoru, ki se na njem stekajo morske, železniške in cestne proge. Ob novem pomolu se lahko zasedrajo istočasno štirje veliki parniki. Parnike vežejo s suho zemljo mostovi, ki se poljubno premikajo, dvigajo in spuščajo. Na pomolu stoji tudi posebni vlak, ki vozijo potnike naravnost v Pariz. Kolodvor je urejen tako, da lahko služi po potrebi za osebni in tovarni promet. Najzanimivejše so pa na novem kolodvoru velike podzemne garaže za avtomobile in potnike. V garažah avtomobile pregledajo ter preskrbe z bencinom in oljem, potem pa lahko krenejo naravnost iz podzemlja na cesto Cherbourg-Pariz. Kolodvorska poslopja imajo velik stolp z orjaško uro, ki se dobro vidi več kilometrov daleč tudi z morja.

Trgovina s posušenimi muhami

Ce poslušaj trgovce, bi mislil, da je vsa trgovina zaspala, tako tarnajo. Res prede večini trgovcev slaba, so pa med njimi še srečneži, ki jim trgovina prav dobro cvete. Med izjemne trgovske panoge, ki se jim gospodarska kriza prav nič ne pozna, spada tudi trgovina s posušenimi muhami. Evropa uvaža do 500 ton posušenih muh na leto, največ iz Mehike. Samo Anglija rabi vsako leto 50 ton teh mehiških muh, ki z njimi Angleži krmijo ptice pevke ter zlate in druge ribice po svojih bogatih stanovanjih. Gre za tropične, dobro rejene muhe, ki jih love posebno navdušeno domačini v Mehiki.

V Mehiki se peča z lovom in izvažanjem muh nad 16.000 ljudi. Muhe love poleti v močvirnatih krajih ter ob ribnikih in rekah, ki jim napeljuje goste mreže, da v njim obični na milijone muh. Potem jih pokončajo in posuše na solncu. Posušene muhe spravijo v vreče po 50 kg in jih nalože v skladišča. Posušene muhe gredo v London, od koder jih razvažajo grostom na vse strani Evrope. Posušene muhe so dokaj drage, saj stane funt najboljše posušenih muh do 30 Din.

Iz škofje Loke

Nabore smo imeli 16. in 17. t. m. v stari škofjeloski soli. K rekrutovanju so prišli mladeniči iz občin Škofja Loka, Stara Loka, Zminec in Sora. Vedenje fantov je bilo zadovoljivo in so posredovali orožniki samo v enem primeru, ko so opravili na varno nekega vrnjenca in rogovileža s Suhe. Zlasti pohvalno so se izkazali pristojni činitelji o škofjeloskih mladeničih, katerih nastop je bil naravnost vzoren. Fanje iz okoliških vasi so prišli v mesto na lepo okrašenih vozovih. Samo to pripravljamo mladeničem iz Gabrja in Breznice, naj okrase prihodnje vozove svojim izvoljenim z lepimi narodnimi trakovi naše jugoslovenske trobovnice, da se izognejo simonstvom, kakršne so imele letos. Saj bo tako najbolj prav, mar ne?

Gorenjevaški Sokol je imel pretekle nedelje javen telavadni nastop, ki je bil prav vzpodbudna revija šolskega dela v Poljanski dolini. K nastopu bratskega društva so prihiteli v prav lepem številu škofjeloski, ki so tudi nastopili in pa Zirovec. Telavadni spored je bil zanimiv, tudi dotaki dobro izvajata, samo godbe, — pa četudi bi bila harmonika — je manjkalo. Nastop je vodil domači načelnik društva br. Inglic, ki mu gre za delo vsa zahvala. Po telavadi se je razvila med udeleženci, ki bi jih bilo lahko vse več, kakor Poljansko dolino poznamo — prav animirana zabava.

Strela udarila v žanjice. V petek popoldne okoli 16. ure je zalila Šeško dolino strahovita ploha. Treaskalo in grmelno je kakor za stavo. Ljudje so bili izvečine na polju, ko je prihrumela strašna vihra nad nje. Nekateri so se utegnili uskniti pod varno zavetje, drugi pa tudi ne, tako hitro se je izpremenilo vreme. Na Bukovici v Šeški dolini je zajela ploha žanjice na odprtem polju. To končno se ne bi bilo tako hudo, da ni udarila strela v neposredno bližino deklet in pri tem smrtno nevarno oplazila posestnikovo hčer Kalanovich, ki se je pri priči zgrudila. Od strele zadeto dekle so prenesli takoj na dom in ji skušali pomagati, kakor so pač vedeli in znali. Poslali so tudi po zdravnika. Njeno stanje je še vedno zelo nevarno. Značilno je, da je v Kalanovo nekdo že udarila strela. Takrat je zvonila pri domači cerkvi, ki je udarila strela v zvonik in oplazila neprevidno zvonarico.

V restavraciji.

— Čujte, natakari, zakaj se ne prestanite plaziti okrog moje mize?

— Oprostite, gospod, jaz sem odgovoren za srebrno jedilno orodje.

>Mali oglasi<

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakah. Za odgovor znak! — Na vprašanja brez znakov ne odgovorjamo. Najmanjši oglas 1 Din 5-.

KUPIM

DOBRO OHRANJENO KOLO kupim za primerno ceno. — Ponudbe na upravo »Slov. Naroda« z navedbo cene pod šifro »Dobra znamka 3050«.

PRODAM

5-CEVNI RADIO APARAT »Neutrovax« kompletni z zvornikom prodam. — Thuma, Tržaška cesta 12, Ljubljana 3082

SLUŽBE

POSTENO DEKLE vajeno kmečkih del, iščem. — Hetzl, Košake pri Mariboru. 3087

MESAR. POMOČNIKA sprejme Kramarič, Brežice, Kolodvorska cesta. 3085

OTROŠKO VARUHINJO večšo nemščine, sprejemem. — Dr. Milutinović-Radojevič Vukovar. 3073

KLJUČAVNICAR in STRUGAR, z večletno prakso, išče službo. — Naslov v upravi »Slov. Naroda«. 3083

TRGOV. POMOČNIK

obenem tudi šofer, išče službo. — Satler, Gornja Radgona. 3070

STANOVANJE

ENO-ALI DVOSOBNO STANOVANJE s kopalnico in pritliklinami — iščem za takoj. — Ponudbe z navedbo cene na upravo »Slov. Naroda« pod »Mož in žena 3032«.

DVOSOBNO STANOVANJE

za malo družino blizu centra iščem. — Ponudbe z navedbo cene na upravo »Slov. Naroda« pod »Malo in lepo 3052«.

DOPISOVANJE

MLADO GOSPODIČNO do 22 let, srednje in lepe postave, išče inteligentnega gospoda za sprehode, kopanje in izlete. — Ponudbe na upravo »Slovenskega Naroda« pod šifro »Mlada in lepa 3049«.

MLADO DAMO

do 24 let, inteligentno in simpatično, želi spoznati mlad gospod na položaju radi skupnega razvedrila in plesa. — Ponudbe na upravo »Slov. Naroda« pod šifro »Temperamentna in lepa 3085«.

ZELIM DOPISOVATI z dekletom, ki ne hrepeni za bogastvom, ampak za srečo v ljubezni! — M. M., Dele Erola, Louis Route Liebercourt, Carvin, France. 3075

ZENITVE

POSREDUJE solidno in najdiskretnije ter razpošilja prospekte in daje informacije proti odškodnini Din 10.- v poštinih znakah — »REZOR«, zavod za sklepanje zakonov, Zagreb, pošta 3. 52/L

NEPREMIČNINE

NOVE HISE od 20.000 Din naprej, posestva vile, gostilne prodaja Posredovalec, Maribor, Frančiškanska št. 21. 3068

ODDAM LOKAL na Sv. Petra cesti št. 13. — Poltzeve se v trgovini od 5. do 7. ure popoldne. 3089

ENODRUŽINSKO HISO prodam. — Zgornja Hudinja št. 48 pri Celju. 3074

RAZNO

PRED ODDAJO ALI NAKUPOM najfinejšega ali navadno izdelanega pohištva z garancijo blagovolite se ogledati pri mizarstvu ALBERT CERNE, Zg. šiška, pri remizi 42-L

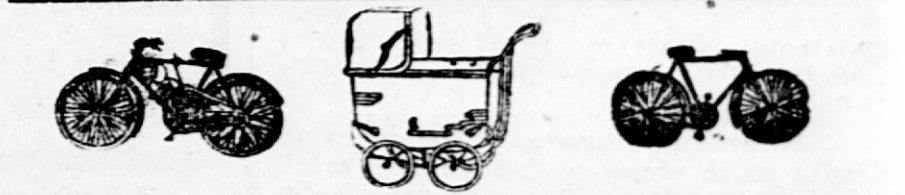
Modna konfekcija Najboljši nakup A. PRESER, LJUBLJANA, Sv. Petra cesta 14. 11/T

LETOVISCHE-KOPALISCE SORLI, Gorenja vas, Poljanska dolina — se priporoča. — Penzija Din 32.- 44/L

Stanovanje

s tremi sobami in vsemi pritliklinami, najmoderneje urejeno se odda takoj v najem.

Pojasnila v Gajevi ulici št. 5, I. nadstr., soba št. 128. 3064

Najnovejši modeli dvokoles, otroških in igračnih vozčkov, prevoznih tričkljev, motorjev in šivalnih strojev. — Velika izbira. — Najnižje cene. — Cerne, tranko.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozčkov, UBLJANA, Karlovska cesta št. 4.

Specijelni entel oblek

azuriranje, predtisk, najhitrejša postrežba, najfinerše delo pri Matek & Mikeš, Ljubljana poleg hotela Štrukelj

Vezanje raznovrstnih monogramov, perila, zaves, pregrinjaj, ntilanje, izdelovanje gumblje. Vseled najmodernejšo ureditve podjetja — najnižje cene

PROSPEKTE

PLAKATE

TISKOVINE

TISKARNA IZVRŠUJE
RAZLIČNE TISKOVINE,
ČASOPISE, DIPLOME,
REVije, VREDNOSTNE
PAPIRJE, KOLEDARJE,
SREČKE, KNJIGE I.T.D.
ENOBARVNI IN VEČ
BARVNI TISK, PISMA,
RAZGLEDNICE, SLIKE,
OSMRTNICE, OVITKE,
JEDILNE LISTE, CENIKE,
VIZITKE, RAČUNSKE
ZAKLJUČKE, POROČNA
NAZNANILA IN VABILA

KATALOGE

NARODNA TISKARNA

LJUBLJANA, KNAFLJEVA ULICA 5